

Dziennik Urzędowy L 302

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
13 listopada 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1119/2008 z dnia 12 listopada 2008 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1120/2008 z dnia 12 listopada 2008 r. ustalające współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń na przywóz, o które złożono wnioski w okresie od dnia 3 do dnia 7 listopada 2008 r., w odniesieniu do produktów cukrowniczych w ramach kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych 3

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2008/853/WE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 20 października 2008 r. w sprawie udzielenia przez władze Cypru nadzwyczajnej pomocy państwa w celu złagodzenia skutków suszy w latach 2007–2008 w sektorze rolniczym** 7

Komisja

2008/854/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie programu pomocy „Ustawa regionalna nr 9 z 1998 r. – nadużycia w stosowaniu programu pomocy N 272/98” C 1/04 (ex NN 158/03 i CP 15/2003) (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 2997) ⁽¹⁾ 9

2008/855/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 6349) ⁽¹⁾..... 19

2008/856/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 6 listopada 2008 r. zmieniająca decyzję 2002/613/WE w odniesieniu do zatwierdzonych punktów pobierania nasienia trzody chlewnej w Kanadzie i Stanach Zjednoczonych (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 6473) ⁽¹⁾..... 26

2008/857/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 10 listopada 2008 r. zmieniająca decyzję 2004/4/WE upoważniającą państwa członkowskie do tymczasowego podejmowania środków nadzwyczajnych przeciwko rozprzestrzenianiu się *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith w odniesieniu do Egiptu (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 6583)..... 28

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Wspólne działanie Rady 2008/858/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. wspierające konwencję o zakazie broni biologicznej i toksycznej (BTWC) w ramach realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia 29

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych (Wersja skodyfikowana) (Dz.U. L 114 z 26.4.2008) 37

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1119/2008

z dnia 12 listopada 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 listopada 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	34,6
	MA	55,8
	MK	46,2
	TR	75,9
	ZZ	53,1
0707 00 05	JO	175,9
	MA	38,9
	TR	90,4
	ZZ	101,7
0709 90 70	MA	62,9
	TR	112,6
	ZZ	87,8
0805 20 10	MA	76,7
	ZZ	76,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	26,6
	MA	75,0
	TR	73,6
	ZZ	58,4
0805 50 10	MA	60,4
	TR	97,0
	ZA	87,0
	ZZ	81,5
0806 10 10	BR	221,0
	TR	117,5
	US	272,9
	ZA	197,4
	ZZ	202,2
0808 10 80	AL	32,1
	CA	96,0
	CL	64,2
	MK	37,6
	US	116,4
	ZA	85,7
	ZZ	72,0
0808 20 50	CN	85,3
	ZZ	85,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1120/2008**z dnia 12 listopada 2008 r.****ustalające współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń na przywóz, o które złożono wnioski w okresie od dnia 3 do dnia 7 listopada 2008 r., w odniesieniu do produktów cukrowniczych w ramach kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (1),

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 950/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 zgodnie z niektórymi kontyngentami taryfowymi i umowami preferencyjnymi (2), w szczególności jego art. 5 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 950/2006 lub rozporządzeniem Rady (WE) nr 508/2007 z dnia 7 maja 2007 r. otwierającym kontyngenty taryfowe na przywóz do Bułgarii i Rumunii surowego cukru trzcinowego na dostawy do rafinerii cukru w latach gospodar-

czych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 (3), w terminie od dnia 3 do dnia 7 listopada 2008 r. do właściwych organów złożono wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz ogółem ilości równej lub przekraczającej ilość dostępną dla numeru porządkowego 09.4434.

- (2) W tej sytuacji Komisja powinna ustalić współczynnik przydziału umożliwiający wydawanie pozwoleń proporcjonalnie do ilości dostępnej lub poinformować państwa członkowskie o tym, że ustalony limit został wykorzystany,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 950/2006 lub art. 3 rozporządzenia (WE) nr 508/2007 pozwolenia na przywóz są wydawane w odniesieniu do wniosków złożonych od dnia 3 do dnia 7 listopada 2008 r. w ramach limitów ilościowych określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

(1) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

(2) Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 1.

(3) Dz.U. L 122 z 11.5.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Cukier preferencyjny z AKP-Indii
Rozdział IV rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2008/2009

Numer porządkowy	Kraj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 3.11.2008-7.11.2008	Limit
09.4331	Barbados	100	Wykorzystany
09.4332	Belize	100	
09.4333	Wybrzeże Kości Słoniowej	100	
09.4334	Republika Konga	100	
09.4335	Fidzi	100	
09.4336	Gujana	100	
09.4337	Indie	0	
09.4338	Jamajka	100	
09.4339	Kenia	100	
09.4340	Madagaskar	100	
09.4341	Malawi	100	
09.4342	Mauritius	100	
09.4343	Mozambik	100	
09.4344	Saint Kitts i Nevis	—	
09.4345	Surinam	—	
09.4346	Suazi	100	
09.4347	Tanzania	100	
09.4348	Trynidad i Tobago	100	
09.4349	Uganda	—	
09.4350	Zambia	100	
09.4351	Zimbabwe	100	

Cukier uzupełniający
Rozdział V rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2008/2009

Numer porządkowy	Kraj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 3.11.2008-7.11.2008	Limit
09.4315	Indie	—	
09.4316	Kraje objęte Protokołem AKP	—	

Cukier wymieniony w koncesji CXL
Rozdział VI rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2008/2009

Numer porządkowy	Kraj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 3.11.2008-7.11.2008	Limit
09.4317	Australia	0	Wykorzystany
09.4318	Brazylia	0	Wykorzystany
09.4319	Kuba	0	Wykorzystany
09.4320	Pozostałe kraje trzecie	0	Wykorzystany

Cukier z krajów bałkańskich
Rozdział VII rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2008/2009

Numer porządkowy	Kraj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 3.11.2008-7.11.2008	Limit
09.4324	Albania	100	Wykorzystany
09.4325	Bośnia i Hercegowina	0	
09.4326	Serbia i Kosowo	100	
09.4327	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	100	
09.4328	Chorwacja	100	

Cukier pozakwotowy i przemysłowy z przywozu
Rozdział VIII rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2008/2009

Numer porządkowy	Rodzaj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 3.11.2008-7.11.2008	Limit
09.4380	Pozakwotowy	—	
09.4390	Przemysłowy	100	

Dodatkowy cukier z umów o partnerstwie gospodarczym**Rozdział VIIIa rozporządzenia (WE) nr 950/2006****Rok gospodarczy 2008/2009**

Numer porządkowy	Kraj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 3.11.2008-7.11.2008	Limit
09.4431	Komory, Madagaskar, Mauritius, Seszele, Zimbabwe	100	Wykorzystany
09.4432	Burundi, Kenia, Rwanda, Tanzania, Uganda	100	
09.4433	Suazi	100	
09.4434	Mozambik	100	
09.4435	Antigua i Barbuda, Bahamy, Barbados, Belize, Dominika, Republika Dominikańska, Grenada, Gujana, Haiti, Jamajka, Saint Kitts i Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Surinam, Trynidad i Tobago	100	
09.4436	Republika Dominikańska	0	Wykorzystany
09.4437	Fidzi, Papua – Nowa Gwinea	100	

Przywóz cukru w ramach przejściowych kontyngentów taryfowych otwartych dla Bułgarii i Rumunii**Art. 1 rozporządzenia (WE) nr 508/2007****Rok gospodarczy 2008/2009**

Numer porządkowy	Kraj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 3.11.2008-7.11.2008	Limit
09.4365	Bułgaria	0	Wykorzystany
09.4366	Rumunia	100	

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 20 października 2008 r.

w sprawie udzielenia przez władze Cypru nadzwyczajnej pomocy państwa w celu złagodzenia skutków suszy w latach 2007–2008 w sektorze rolniczym

(2008/853/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Republiki Cypryjskiej z dnia 19 września 2008 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 września 2008 r. Cypr przedłożył Radzie wniosek o decyzję, zgodnie z art. 88 ust. 2 akapit trzeci Traktatu, oświadczając, że plan Cypru polegający na udzieleniu pomocy państwowej cypryjskim rolnikom, którzy ucierpieli w wyniku poważnej suszy, mający umożliwić im rozpoczęcie cyklu produkcyjnego w przyszłym sezonie, jest zgodny ze wspólnym rynkiem.
- (2) Z powodu niedoboru opadów deszczu w latach 2007–2008 Cypr został dotknięty drugą najostrzejszą i najdłuższą suszą od 1900 r.; sierpień 2008 r. był najgorętszym miesiącem ostatniej dekady, a opady w okresie od stycznia do sierpnia 2008 r. osiągnęły tylko 50 % normalnego poziomu.
- (3) Według wstępnych danych dotyczących zbiorów w 2008 r. 95 % obszarów z uprawami zbóż nie przyniosło żadnych zbiorów, a produkcja paszy spadła tak drastycznie, że nie pokrywa nawet minimalnego zapotrzebowania na karmę dla zwierząt z grupy przeżuwaczy.

- (4) Wysokość rezerw wody w cypryjskim systemie zbiorników wodnych spadła z około 150 mln m³ lub 54,7 % objętości pod koniec 2005 r. do 11 mln m³ lub 4 % całkowitej objętości w chwili obecnej, co na początku 2007 r. zmusiło władze do ścisłego racjonowania wody do celów nawadniania, a w 2008 r. do całkowitego zaprzestania udostępniania wody w tym celu.
- (5) Zważywszy na fakt, że Cypr wprowadził w życie skuteczne narzędzia zarządzania zagrożeniami i zarządzania kryzysowego, poniesione szkody należy uznać za tym bardziej poważne i wyjątkowe. Cypr w szczególności stosuje udoskonalone metody nawadniania na prawie 95 % obszarów, które tego wymagają, wprowadził politykę cenową wobec wody oraz środki karne mające zapobiec nadmiernemu jej użyciu i utracie, a także propagował instalację systemów recyklingu wody w domach i stwarzał ku temu odpowiednie zachęty. Ponadto w cypryjski krajowy program rozwoju obszarów wiejskich na lata 2007–2013 obejmuje już środki mające na celu poprawę korzystania z zasobów wodnych.
- (6) Ponieważ dochody cypryjskich rolników dotkniętych suszą drastycznie się obniżyły, istnieje poważne ryzyko, że rolnicy ci nie będą mieć środków finansowych na pokrycie podstawowych potrzeb swoich rodzin i na rozpoczęcie nowego sezonu, co wkrótce może doprowadzić do zaprzestania upraw, erozji gleby i pustyńnienia.
- (7) Pomoc państwa, która ma zostać przyznana, wynosi 67,5 mln EUR i będzie przysługiwać 34 000 kwalifikujących się rolników i 3 000 hodowców.
- (8) Aby pomoc była skuteczna, musi być udzielona i udostępniona rolnikom jak najszybciej.

- (9) Na tym etapie Komisja nie wydała opinii na temat charakteru i zgodności pomocy.
- (10) Zaistniały zatem wyjątkowe okoliczności, które umożliwiają uznanie takiej pomocy – w drodze odstępstwa i wyłącznie w stopniu, w jakim jest ona niezbędna do złagodzenia powstałej sytuacji nadzwyczajnej – za zgodną ze wspólnym rynkiem,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Uznaje się nadzwyczajną dodatkową pomoc władz cypryjskich dla sektora rolniczego, wynoszącą nie więcej niż 67,5 mln EUR, za zgodną ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Cypryjskiej.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 20 października 2008 r.

W imieniu Rady
J.-L. BORLOO
Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 2 lipca 2008 r.

w sprawie programu pomocy „Ustawa regionalna nr 9 z 1998 r. – nadużycia w stosowaniu programu pomocy N 272/98” C 1/04 (ex NN 158/03 i CP 15/2003)

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 2997)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/854/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami⁽¹⁾ i zapoznaniu się z przedstawionymi uwagami,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Dnia 21 lutego 2003 r. Komisja została powiadomiona (pismem zarejestrowanym pod numerem CP 15/2003) o nadużyciach w stosowaniu programu pomocy regionalnej na rzecz sektora hotelarskiego na Sardynii, zatwierdzonego przez Komisję w roku 1998 (sprawa N 272/98).
- (2) Pismem z dnia 26 lutego 2003 r. (D/51355) Komisja zwróciła się do władz włoskich o wyjaśnienia w tej sprawie. W dniu 28 marca 2003 r. Komisja przychyliła się do wniosku władz włoskich o przedłużenie terminu przekazania wymaganych informacji, przedstawionych następnie w piśmie z dnia 22 kwietnia 2003 r. (A/33012).
- (3) Dnia 3 lutego 2004 r. Komisja podjęła decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w sprawie „Nadużyć w stosowaniu programu pomocy N 272/98 – decyzja o wszczęciu postępowania, zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE”. Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana

w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia swoich uwag w przedmiotowej sprawie.

- (4) W piśmie z dnia 10 marca 2004 r. (D/5172) Komisja przychyliła się do wniosku władz włoskich o przedłużenie terminu przekazania wymaganych informacji, przedstawionych następnie przez władze włoskie w piśmie z dnia 19 kwietnia 2004 r., zarejestrowanym przez Komisję w dniu 26 kwietnia 2004 r. (A/32956).
- (5) W piśmie z dnia 30 kwietnia 2004 r., zarejestrowanym przez Komisję pod tą samą datą, Komisja otrzymała komentarz jednej z zainteresowanych stron, należącej do beneficjentów pomocy w ramach programu. Do Komisji nie wpłynęły dalsze uwagi ze strony skarżącego.
- (6) Pismem D/53359 z dnia 13 maja 2004 r. Komisja przekazała otrzymane uwagi władzom włoskim w celu umożliwienia im zajęcia stanowiska.
- (7) Władze włoskie nie przekazały żadnego komentarza do przedstawionych im uwag.
- (8) Dnia 7 grudnia 2004 r. odbyło się w Brukseli spotkanie z władzami włoskimi.
- (9) W piśmie z dnia 28 czerwca 2005 r., zarejestrowanym przez Komisję pod datą 30 czerwca 2005 r. (A/35257), władze włoskie przekazały dodatkowe informacje w przedmiotowej sprawie.
- (10) Dnia 22 listopada 2006 r. Komisja podjęła decyzję o sprostowaniu i rozszerzeniu postępowania, opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia swoich uwag w przedmiotowej sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 30.3.2004, s. 4 i Dz.U. C 32 z 14.2.2007, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 79 z 30.3.2004, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. C 32 z 14.2.2007, s. 2.

- (11) W odniesieniu do decyzji o sprostowaniu i rozszerzeniu postępowania nie wpłynęły żadne uwagi ze strony włoskich władz ani zainteresowanych osób trzecich.

2. OPIS ŚRODKA POMOCY

- (12) Program pomocy N 272/98 przewiduje dotacje na rzecz początkowych inwestycji, w obrębie sektora hotelarskiego na Sardynii. Program pomocy regionalnej został przyjęty w roku 1998 ⁽¹⁾ i jest, w opinii Komisji, zgodny z zasadami wspólnego rynku, na mocy odstępowania, o którym mowa w art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE.

- (13) Program pomocy obejmuje dwa środki:

- a) środek przewidujący pomoc na rzecz inwestycji początkowych, w formie dotacji lub pożyczek preferencyjnych;
- b) środek, określony w art. 9 *legge regionale* (ustawy regionalnej) nr 9 z dnia 11 marca 1998 r., przewidujący pomoc operacyjną, zgodnie z tzw. zasadą *de minimis*, w postaci pożyczki o obniżonej stopie procentowej.

Niniejsza decyzja nie dotyczy drugiej części programu, wspomnianej tutaj jedynie w celu zilustrowania ogólnego kontekstu.

- (14) Władze włoskie poinformowały o treści ustawy regionalnej nr 9 z 1998 r., dotyczącej programu pomocy regionalnej, nie przekazując jednak wraz z zawiadomieniem żadnych aktów wykonawczych.

- (15) W decyzji dotyczącej przyjęcia programu Komisja określiła omawiany środek pomocy w następujący sposób:

- a) celem programu jest udzielanie dotacji na rzecz inwestycji początkowych w sektorze turystycznym;
- b) pomoc jest udzielana w postaci dotacji, obejmujących do 40 % kosztów kwalifikowalnych, jak również pożyczki preferencyjnej w wysokości 35 % kosztów kwalifikowalnych (pożyczka o obniżonej stopie procentowej może skutkować obniżeniem 60 % w stosunku do stopy referencyjnej);
- c) decyzja w jednoznaczny sposób zobowiązuje władze włoskie do zastosowania odpowiedniej intensywności pomocy, po zatwierdzeniu krajowej mapy pomocy regionalnej dla Włoch na lata 2000–2006;
- d) czas trwania programu jest nieokreślony i obejmuje wyasygnowanie kwoty w wysokości 2,6 mln EUR w pierwszym roku realizacji środka;
- e) wnioski o dofinansowanie muszą być składane przed rozpoczęciem realizacji poszczególnych projektów;

- f) pomoc w postaci pożyczki o obniżonej stopie procentowej może objąć również, w określonych sytuacjach, inwestycje zrealizowane przed wdrożeniem włoskiej ustawy regionalnej nr 40 z roku 1993. Zgodnie ze zobowiązaniem władz włoskich ten rodzaj pomocy ogranicza się jedynie do wsparcia zgodnego z zasadą *de minimis*.

- (16) Po zatwierdzeniu programu przez Komisję, region Sardynia wydał dekret oraz szereg uchwał w kwestii jego wdrożenia. Po przyjęciu w kwietniu 1999 r. dekretu nr 285 ⁽²⁾ podjęto określone decyzje administracyjne, w szczególności uchwały (wł. *deliberazioni*) nr 33/4 i nr 33/6 z dnia 27 lipca 2000 r. Uchwała nr 33/6 obowiązuje wraz z uchwałą nr 33/4 i stanowi, że w niektórych wyjątkowych przypadkach pomoc może zostać udzielona również na rzecz inwestycji, które rozpoczęły się przed datą przedstawienia stosownego wniosku o dofinansowanie.

- (17) W następstwie zatwierdzenia krajowej mapy pomocy regionalnej dla Włoch na lata 2000–2006 zaczęto stopniowo wdrażać program stosownie do określonego zakresu intensywności pomocy ⁽³⁾. W piśmie z dnia 2 listopada 2000 r. (A/39177) władze włoskie poinformowały Komisję o podjęciu odpowiednich działań dla realizacji stosownych środków, które potwierdzały:

- a) dostosowanie intensywności pomocy do maksymalnych pułapów pomocy, zgodnych z krajową mapą pomocy regionalnej dla Włoch na lata 2000–2006 (zob. w szczególności uchwałę nr 34/73 z dnia 8.8.2000 r.);

- b) przestrzeganie zasady konieczności pomocy (zob. w szczególności art. 6 uchwały nr 33/4 z dnia 27.7.2000 r., który w jednoznaczny sposób określa kwalifikowalność kosztów poniesionych po złożeniu wniosku o dofinansowanie) ⁽⁴⁾.

- (18) Na podstawie informacji przekazanych przez władze włoskie, w piśmie z dnia 17 maja 2001 r., Komisja przyjęła do wiadomości fakt, że Włochy przychyliły się do propozycji realizacji stosownych środków, i potwierdziła, iż program został dostosowany do wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej z roku 1998 (zwane dalej „wytycznymi z 1998 r.”) ⁽⁵⁾.

⁽²⁾ Decreto dell'assessore del turismo, artigianato e commercio del 29.4.1999, n. 285 „Esecutività della Deliberazione della Giunta Regionale n. 58/60 del 22.12.1998 come modificata dalla Deliberazione n. 16/20 del 16.3.1999 che approva la direttiva di Attuazione prevista dall'Art. 2 della L.R. 11 marzo 1998 n. 9 disciplinante: incentivi per la riqualificazione delle strutture alberghiere e norme modificative della L.R. 14.9.1993 n. 40”. B.U.R.A.S. n. 14 dell'8.5.1999.

⁽³⁾ Dz.U. C 175 z 24.6.2000, s. 11.

⁽⁴⁾ Załącznik do uchwały nr 33/4 z dnia 27.7.2000 r. „Direttive di attuazione della L.R. 11 marzo 1998, n. 9” – art. 6 Koszty kwalifikowalne: „[...] Dopuszcza się wyżej wymienione koszty, pod warunkiem że zostały one dokonane po złożeniu wniosku o przyznanie przewidzianych korzyści”.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 74 z 10.3.1998, s. 9.

⁽¹⁾ Pismo Komisji z dnia 12.11.1998, SG(98) D/9547.

- (19) Konkretnie rzecz ujmując, program był wdrażany w oparciu o procedurę zaproszenia do składania wniosków poprzez publikację wezwania do składania stosownych wniosków sformułowanych zgodnie z ww. uchwałami.
- (20) Wedle władz państwowych w roku 2001 ogłoszono pierwsze zaproszenie do składania wniosków (tzw. zaproszenie z 2000 r.), w którym wezwano strony zainteresowane do zaprezentowania formalnego wniosku o dofinansowanie w ramach programu pomocy.
- (21) Z dostępnych informacji wynika, że po pierwszym zaproszeniu do składania wniosków przyjęto następujące uchwały:
- dnia 31.1.2002 r. region Sardynia przyjął uchwałę nr 3/24 proponującą pierwszy wykaz beneficjentów, którym przyznano pomoc w kilku branżach. zastosowane kryteria selekcji zostały wyszczególnione w uchwale nr 33/4 i dodatkowo określone w okólniku z dnia 21.11.2000 r.,
  - dnia 16.4.2002 r. region Sardynia przyjął uchwałę nr 12/17 zmieniającą ww. wykaz beneficjentów i przedstawiającą nowy wykaz,
  - dnia 18.7.2002 r. region Sardynia przyjął uchwałę nr 23/40, aprobującą wykaz projektów kwalifikowalnych, w ramach zaproszenia z 2000 r.,
  - dnia 7.2.2003 r. region Sardynia przyjął uchwałę nr 5/38 korygującą niektóre błędy dotyczące określonych beneficjentów, którym przyznano pomoc przewidzianą w uchwale nr 23/40.
- (22) W informacjach przekazanych w dniu 22 kwietnia 2003 r. (zarejestrowanych dnia 28 kwietnia 2003 r. pod numerem A/33012) na s. 13 władze włoskie deklarują, że „w interesie regionu postanowiono umieścić w rankingu kilka tzw. projektów »krytycznych« (czyli projektów, których realizacja rozpoczęła się przed datą zaprezentowania wniosku o pomoc, ale po dacie wejścia w życie ustawy, czyli po dniu 5 kwietnia 1998 r.)”. W efekcie, według władz włoskich, w roku 2002 została przyznana pomoc na rzecz przynajmniej 28 projektów inwestycyjnych rozpoczętych przed datą złożenia wniosku o pomoc w ogólnej kwocie ok. 24 mln EUR.
- 3. POWODY WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA**
- (23) Wszczynając formalne postępowanie wyjaśniające, Komisja przypomniła, że zgodnie z pkt 4.2 wytycznych z 1998 r. wniosek o pomoc musi być złożony przed rozpoczęciem realizacji projektu.
- (24) Komisja zwróciła też uwagę na fakt, że obowiązek ten został dodatkowo potwierdzony decyzją Komisji z roku 1998 o niewnoszeniu zastrzeżeń wobec programu pomocy regionalnej na rzecz sektora hotelarskiego we Włoszech – Region Sardynia (N 272/98).
- (25) Jednakże, mimo że decyzja Komisji ustanawiała obowiązek składania przez beneficjentów wniosków o pomoc przed rozpoczęciem realizacji projektu, a władze włoskie potwierdziły w jednoznaczny sposób ⁽¹⁾ wywiązanie się z tego obowiązku, przy realizacji stosownych środków, w następstwie wejścia w życie wytycznych z roku 1998, władze włoskie przyjęły szereg przepisów wykonawczych (w szczególności uchwałę z dnia 22.12.1998 r. i uchwałę nr 33/6 z dnia 27.7.2000 r.), o których nigdy nie poinformowały Komisji. Powyższe akty wykonawcze przewidywały możliwość udzielenia pomocy – w drodze wyjątku i tylko w pierwszym roku obowiązywania programu – w ramach pierwszego zaproszenia do składania wniosków, na rzecz projektów inwestycyjnych, których realizację rozpoczęto przed datą złożenia wniosku o pomoc. Biorąc to pod uwagę, Komisja stwierdza, że władze włoskie nie wywiązały się z obowiązków nałożonych decyzją Komisji zatwierdzającą program pomocy i nie przestrzegały wymogów określonych w wytycznych dotyczących pomocy regionalnej.
- (26) Komisja stwierdziła ponadto, że efekt zachęcający pomocy może zostać zniweczony, jeśli wniosek o udzielenie pomocy nie jest składany przed faktycznym rozpoczęciem prac związanych z projektem. Komisja uznała, że zaistniałe okoliczności mogą stanowić przypadek nadużycia pomocy N 272/98 w rozumieniu art. 16 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 ⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem proceduralnym”), i wyraziła swe wątpliwości w kwestii zgodności z zasadami wspólnego rynku pomocy udzielonej na rzecz projektów inwestycyjnych rozpoczętych przed datą złożenia wniosku o pomoc.
- 4. POWODY SKORYGOWANIA I ROZSZERZENIA POSTĘPOWANIA**
- (27) W swej pierwszej decyzji o wszczęciu postępowania analiza dotyczyła przede wszystkim tego, że nie przedstawiono jej nigdy do wglądu ww. przepisów wykonawczych dotyczących programu. Ponadto w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w ogóle nie wspomniano o uchwale nr 33/6.
- (28) Udzielona pomoc, o której mowa w motywie 22, wynikała tymczasem z uchwały nr 33/6, a nie z uchwały nr 33/4, błędnie wymienionej w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego z dnia 3 lutego 2004 r.

⁽¹⁾ Pismem nr 5368 z dnia 25 kwietnia 2001 r. (zarejestrowanym pod nr A/33473). Zob. pkt 17.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1).

- (29) Co więcej, pierwsza decyzja o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego odnosi się do nadużycia w stosowaniu zatwierdzonego programu pomocy w rozumieniu art. 16 ww. rozporządzenia proceduralnego. Artykuł 16 zazwyczaj rozumie się jako odniesienie do sytuacji, w której beneficjent zatwierdzonego programu pomocy korzysta z pomocy niezgodnie z warunkami konkretnej decyzji o przyznaniu pomocy bądź z umową o udzieleniu pomocy, a nie jako odniesienie do sytuacji, w której państwo członkowskie, zmieniając istniejący program pomocy, tworzy nową pomoc, niezgodną z prawem (art. 1 lit. c) i f) rozporządzenia proceduralnego).
- (30) Z tego powodu oraz w celu wyeliminowania wszelkich nieporozumień Komisja uznała za konieczne skorygowanie i rozszerzenie postępowania i wezwała władze krajowe oraz zainteresowane osoby trzecie do przedstawienia jej ewentualnych uwag.

5. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (31) W odpowiedzi na decyzję z roku 2004, opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, Komisja otrzymała następujące uwagi jednej z zainteresowanych stron:

— Grand Hotel Abi d'Oru S.p.a.

Przekazane uwagi miały na celu udowodnienie zaistnienia efektu zachęcającego oraz przestrzegania zasady konieczności pomocy.

- (32) W celu zilustrowania pełnego poszanowania efektu zachęcającego oraz zasady konieczności pomocy strona zainteresowana opiera się na następujących stwierdzeniach:

— po pierwsze, strona zainteresowana stwierdza, że złożyła wniosek o pomoc przed rozpoczęciem prac inwestycyjnych, w obrębie innego programu pomocy regionalnej oznaczonego jako program N 715/99 ⁽¹⁾ (ustawa nr 488 z roku 1992). Mimo że jej wniosek został dwukrotnie rozpatrzony pozytywnie, nie otrzymała jeszcze żadnego dofinansowania z powodu niedostatecznych środków finansowych,

— nie otrzymawszy pomocy w ramach ww. programu i zważywszy na fakt, że w tym samym czasie (maj 1999 r.) zostały opublikowane przepisy wykonawcze do ustawy regionalnej nr 9 z roku 1998, zainteresowana strona postanowiła złożyć wniosek o pomoc w ramach programu będącego przedmiotem postępowania; zainteresowana strona wyjaśnia, że liczyła na pozytywne rozpatrzenie wniosku, mimo że prace związane z projektem już się rozpoczęły, opierając się na zasadach określonych w pierwszym akcie wykonawczym do środka pomocy, dekretem nr 285 z roku 1999, który przewidywał możliwość udzielenia pomocy również na rzecz rozpoczętych już projektów, pod warunkiem że początek prac miał

miejsce po wejściu w życie ustawy regionalnej nr 9 z roku 1998, tj. po dniu 5 kwietnia 1998 r.,

— zainteresowana strona dodaje, że wniosek o pomoc złożony w ramach programu będącego przedmiotem postępowania dotyczył tylko części kompleksowego projektu inwestycyjnego (kwalifikowalne koszty w ramach pierwotnego projektu inwestycyjnego opiewały na kwotę 10 500 000 EUR, natomiast koszty ujęte we wniosku o pomoc w ramach programu będącego przedmiotem postępowania wynosiły 9 039 028 EUR),

— zainteresowana strona stwierdza, że fakt złożenia wniosku o pomoc po rozpoczęciu prac, w ramach programu będącego przedmiotem postępowania, jest nieistotny, gdyż odnosi się jedynie do ponownego złożenia tego samego wniosku, przedstawionego pierwotnie w ramach innego programu pomocy regionalnej, a dotyczącego tego samego projektu inwestycyjnego.

- (33) Zainteresowana strona uzasadnia konieczność pomocy, podkreślając m.in. że w obliczu braku publicznego dofinansowania nie podjęłaby się realizacji przedmiotowego projektu inwestycyjnego. W celu rozpoczęcia inwestycji, w oczekiwaniu na przyznanie pomocy, strona zainteresowana skorzystała również z kredytów bankowych zaciągniętych na bardzo krótki okres.

- (34) Po podjęciu decyzji o skorygowaniu i rozszerzeniu postępowania ⁽²⁾ nie wpłynęły do Komisji żadne inne uwagi.

6. UWAGI WŁADZ WŁOSKICH

- (35) W odpowiedzi na oceny Komisji przedstawione w piśmie o wszczęciu postępowania władze włoskie powołały się na trzy główne argumenty, mające potwierdzić wystąpienie uzasadnionych oczekiwań i efektu zachęcającego środków pomocy oraz odpowiedniego określenia progu *de minimis*.

Uzasadnione oczekiwania i efekt zachęcający

- (36) W uwagach przekazanych Komisji władze włoskie stwierdzają, że wystąpiły uzasadnione oczekiwania, i powołują się na zasadę pewności prawnej. Wyjaśniają przede wszystkim, że ustawa regionalna nr 9 z 1998 r. jest w pewnym sensie uznawana przez beneficjentów za kontynuację poprzedniego programu, określonego w ustawie regionalnej nr 40 z 1993 r. (wciąż istniejącej i obowiązującej), która jest realizowana w oparciu o system kolejnego rozpatrywania składanych wniosków (program N 611/93, zmieniony przez program N 250/01), istniejący i obowiązujący w analizowanym okresie. Władze włoskie wyjaśniają, że system ten przyczynił się do powstania wśród beneficjentów uzasadnionych oczekiwań, iż przysługuje im prawo do otrzymania dotacji jedynie na podstawie wniosku o pomoc, niezależnie od faktu, czy realizacja projektów została już rozpoczęta.

⁽¹⁾ Pismo do państwa członkowskiego z dnia 2.8.2000 r., SG(2000) D/105754.

⁽²⁾ Dz.U. C 32 z 14.2.2007, s. 2.

(37) Władze włoskie wyjaśniają ponadto, że przepisy wykonawcze do programu pomocy regionalnej zostały przyjęte po jego zatwierdzeniu przez Komisję. Pierwszy akt wykonawczy został przyjęty w dniu 29 kwietnia 1999 r. (dekret nr 285 z 1999 r.). Artykuł 17 tego dekretu („Przepisy przejściowe”) uznaje za kwalifikowalne koszty poniesione po dacie wejścia w życie ustawy (dnia 5 kwietnia 1998 r.). Dekret nr 285 z roku 1999 został opublikowany w Biuletynie Urzędowym Regionu Sardynia dnia 8 maja 1999 r. (1).

(38) Władze włoskie dodają, że dekret nr 285 z 1999 r. został anulowany dnia 27 lipca 2000 r. na mocy uchwały nr 33/3 ze względu na błędy, które zawierał. Jednocześnie region Sardynia przyjął nowe dyrektywy wykonawcze, o których powiadomił Komisję dnia 20 września 2000 r.

(39) Władze włoskie podkreślają, że przy przyjmowaniu powyższych uchwał, dnia 27 lipca 2000 r., region Sardynia musiał wziąć pod uwagę fakt, że opublikowanie dekretu nr 285 z roku 1999 w Biuletynie Urzędowym stworzyło uzasadnione oczekiwania wśród beneficjentów. Z tego powodu postanowiono, że w przypadku pierwszego zaproszenia do składania wniosków zostaną pozytywnie rozpatrzone wnioski o pomoc dotyczące projektów inwestycyjnych już rozpoczętych, w oparciu o postanowienia art. 9 ustawy regionalnej nr 9 z 1998 r. Z tego względu uchwała nr 33/6, „Przepisy przejściowe w odniesieniu do pierwszego zaproszenia”, stanowi, że – w drodze wyjątku – w przypadku wniosków złożonych w celu uczestniczenia w pierwszym zaproszeniu do składania wniosków uznaje się, że pomocą mogą być objęte koszty inwestycyjne poniesione po dniu 5 kwietnia 1998 r., czyli po dacie wejścia w życie włoskiej ustawy regionalnej nr 9 z 1998 r.

(40) Władze włoskie przypominają także, że w ramach realizacji stosownych środków, w piśmie z dnia 17 maja 2001 r. (D/52027), Komisja potwierdziła zgodność programu z zasadami wspólnego rynku, po zwróceniu się do władz państwowych o wdrożenie art. 9 ustawy regionalnej nr 9 z 1998 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 69/2001 *de minimis*.

(41) Władze wyjaśniają ponadto że skuteczna realizacja programu po wejściu w życie uchwały z dnia 27 lipca 2000 r. wymagała ponownego włączenia wniosków o pomoc złożonych po opublikowaniu pierwszego zaproszenia do składania wniosków, z wykorzystaniem nowych formularzy.

(42) Władze włoskie wskazują na zaistnienie efektu zachęcającego, podkreślając, że dotacje były konieczne do spłaty

pożyczek bankowych pokrywających koszty w okresie pomiędzy poniesieniem kosztów a przekazaniem pomocy.

(43) Na koniec, władze włoskie oświadczają, że beneficjenci byli zobowiązani wybrać przedmiotowy program pomocy regionalnej na rzecz jednego projektu, ponieważ nie mogli składać wniosków o pomoc w ramach różnych programów pomocy. Należy też podkreślić, że program pomocy regionalnej określony w ustawie regionalnej nr 9 z 1998 r. (N 272/98) oraz państwowy program pomocy regionalnej określony w ustawie nr 488 z 1992 r. (N 715/99) wzajemnie się wykluczają.

Określenie progu *de minimis*

(44) Władze włoskie stwierdzają, że zasada efektu zachęcającego była przestrzegana, mimo że prace inwestycyjne zostały rozpoczęte przed złożeniem wniosków o pomoc, na mocy postanowień art. 9 ustawy regionalnej nr 9 z 1998 r. Wedle władz włoskich dla części pomocy udzielonej przed złożeniem wniosku ma zastosowanie zasada *de minimis*. Twierdzą ponadto, że część pomocy, poniżej progu 100 000 EUR, udzielona przed złożeniem wniosku, powinna być rozpatrywana oddzielnie i należy wziąć pod uwagę jedynie koszty poniesione przed ww. datą, a nie wszystkie koszty związane z projektem. Uwagi te dotyczą 12 z 28 projektów.

(45) W odniesieniu do decyzji o skorygowaniu i rozszerzeniu postępowania nie wpłynęły do Komisji żadne inne uwagi.

7. OCENA ŚRODKA

Pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE

(46) Należy przypomnieć, że w ocenie dotyczącej programu N 272/98 przedstawiono konkluzję, iż środek stanowił pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE, ponieważ spełniał wszystkie warunki określone w ww. artykule.

(47) Środek stanowi korzyść ekonomiczną dla określonej grupy beneficjentów, redukując ponoszone przez nich zwykłe koszty. Jest on przyznawany w oparciu o środki państwowe i grozi zakłóceniem konkurencji, gdyż przyczynia się do polepszenia sytuacji finansowej niektórych przedsiębiorstw względem konkurencji. Biorąc pod uwagę fakt, że konkurencja w sektorze hotelarskim stanowi przedmiot zainteresowania podmiotów z różnych państw członkowskich, które starają się przyciągnąć turystów, udzielone dofinansowanie na rzecz sektora hotelarskiego może mieć negatywny wpływ na wymianę wewnątrzspółnotową (2).

(1) Bollettino Ufficiale della Regione Sardegna (Suppl. Straordinario n. 3 al Bollettino Ufficiale n. 14 dell'8 maggio 1999).

(2) W przypadku np. Grand Hotel Abi d'Oru Komisja stwierdziła, na podstawie informacji ze strony internetowej, że jest to hotel 4-gwiazdkowy z 177 pokojami, goszczący klientów z Włoch i zagranicy.

Zgodność z prawem

- (48) Program pomocy zgłoszony Komisji i zatwierdzony przez nią zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.
- (49) W ramach realizacji stosownych środków uchwała nr 34/73 zapewniła zgodność z wytycznymi z roku 1998 w kwestii dostosowania intensywności pomocy do maksymalnego pułapu przewidzianego w nowej, krajowej mapie pomocy regionalnej, a z kolei uchwała nr 33/4 zapewniała poszanowanie zasady efektu zachęcającego. Z tego względu Komisja mogła stwierdzić, że zasady określone w ww. uchwałach nie dodają nowych elementów do pierwotnie zatwierdzonego programu pomocy N 272/98.
- (50) Jednakże w opinii Komisji zasady przejściowe wprowadzone na mocy dekretu nr 285 z roku 1999 mogły zmienić pierwotnie zatwierdzony przez nią program. Komisja zaznacza, że nie rozstrzygała dotychczas kwestii przedmiotowych środków wykonawczych, aczkolwiek uwzględnia fakt, że dekret nr 285 z 1999 r. nigdy nie wszedł w życie, gdyż został anulowany na mocy uchwały nr 33/3.
- (51) Dnia 27 lipca 2000 r., poprzez przyjęcie uchwał nr 33/4 i 33/6, wprowadzono kolejne zmiany do programu N 272/98. Jak zostało to wcześniej opisane (motywy 16–21), uchwała nr 33/6 wprowadziła do przedmiotowego środka zmiany niezgodne z warunkami określonymi w podjętej przez Komisję decyzji o zatwierdzeniu programu.
- (52) Jak stwierdzono w motywie 38, władze włoskie utrzymują, że poinformowały Komisję o ww. przepisach wykonawczych dotyczących realizacji stosownych środków.
- (53) Komisja stwierdza, że, po pierwsze, władze krajowe nie poinformowały jej o ww. uchwałach i że Komisja została powiadomiona przez władze włoskie, w ramach realizacji stosownych środków, że uchwała nr 33/4 zapewnia poszanowanie zasady efektu zachęcającego. Jednakże władze włoskie nigdy nie poinformowały Komisji o uchwale nr 33/6 dotyczącej realizacji stosownych środków, naruszając tym samym art. 88 ust. 3 Traktatu WE oraz obowiązek współpracy nałożony na mocy art. 10 Traktatu ⁽¹⁾.
- (54) Dlatego też program pomocy, który został następnie wdrożony, poprzez zastosowanie ww. aktów wykonawczych, jest niezgodny z pierwotną decyzją Komisji o zatwierdzeniu programu.
- (55) W efekcie należy uznać za niezgodne z prawem projekty pomocy, których realizacja została rozpoczęta przed złożeniem jakiegokolwiek wniosku o pomoc.

Zgodność

- (56) Ani władze włoskie, ani zainteresowana strona nie polemizowały jednoznacznie z wątpliwościami wyrażonymi przez Komisję w pismach o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego z dnia 3 lutego 2004 r. i 22 listopada 2006 r. W konsekwencji Komisja potwierdza swą ocenę, podsumowaną poniżej.
- (57) Jak stwierdzono wcześniej, przynajmniej 28 projektów inwestycyjnych zostało rozpoczętych w momencie, w którym nie mogły być objęte pomocą w ramach przedmiotowego programu.
- (58) Wytyczne z 1998 r. stanowią, że wszystkie wnioski o pomoc muszą być złożone przed rozpoczęciem realizacji projektu.
- (59) Wymóg ten został również potwierdzony decyzją Komisji z roku 1998 o niewnoszeniu zastrzeżeń wobec programu pomocy regionalnej na rzecz sektora hotelarskiego we Włoszech – region Sardynia (N 272/98), która stanowi w jednoznaczny sposób, że beneficjenci muszą złożyć wniosek o pomoc przed datą rozpoczęcia realizacji projektów.
- (60) Ponadto, w ramach realizacji stosownych środków przed wejściem w życie wytycznych z 1998 r., władze włoskie przekazały Komisji uchwałę nr 33/4 z dnia 27 lipca 2000 r., która w art. 6 określa w jednoznaczny sposób kwalifikowalność kosztów poniesionych po złożeniu wniosku o dofinansowanie.
- (61) Należy pamiętać, że zasada konieczności pomocy jest generalną zasadą uznaną przez Trybunał w wyroku wydanym w sprawie Philip Morris ⁽²⁾ i że stanowi ona bez wątpienia kluczowy element dla określenia kwalifikowalności inwestycji zrealizowanych przez przedsiębiorstwa w ramach pomocy zgodnie z wytycznymi z 1998 r. Zarówno ww. decyzja Komisji, jak i wytyczne stanowią, że wniosek o dofinansowanie musi być złożony przed rozpoczęciem realizacji projektów.

⁽¹⁾ „Państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki ogólne lub szczególne w celu zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z niniejszego Traktatu lub z działań instytucji Wspólnoty. Ułatwiają one Wspólnocie wypełnianie jej zadań. Powstrzymują się one od podejmowania wszelkich środków, które mogłyby zagrozić urzeczywistnieniu celów niniejszego Traktatu”.

⁽²⁾ Sprawa 730/79, *Philip Morris Holland BV przeciwko Komisji*, Rec. 1980, s. 2671, pkt 17 wyroku: „... skutkowałoby pozwoleniem na dokonywanie przez państwa członkowskie wypłat, które służyłyby poprawie sytuacji przedsiębiorstwa będącego beneficjentem pomocy, nawet jeśli nie są one konieczne dla osiągnięcia celów, ustanowionych w art. 92 ust. 3”.

- (62) Władze włoskie zauważyły, że system państwowy stworzył uzasadnione oczekiwania co do prawa do otrzymywania dotacji jedynie na podstawie wniosku o pomoc, niezależnie od faktu, czy realizacja projektów już się rozpoczęła.
- (63) Komisja nie uważa powyższego argumentu za wystarczający, gdyż analizowana decyzja o zatwierdzeniu programu pomocy regionalnej jednoznacznie stanowi, że wniosek o pomoc musi być przedstawiony przed datą rozpoczęcia realizacji projektu.
- (64) Ponadto uchwała nr 33/6 nie została przekazana Komisji przed złożeniem skargi. Została ona przekazana dopiero w nocy nr 5245 z dnia 22 kwietnia 2003 r. w ramach procedury wszczętej po wpłynięciu skargi (CP 15/2003). Z tego też względu argument o uzasadnionych oczekiwaniach podniesiony przez władze włoskie jest nie do przyjęcia, ponieważ Komisja nie dała szczególnych gwarancji ww. władzom ani zainteresowanym osobom trzecim, które w efekcie nie mogły żywić uzasadnionych oczekiwań dotyczących niespełnienia ww. warunku. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem uprawnienie do powołania się na zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań przysługuje podmiotowi gospodarczemu, w którym dana instytucja wzbudziła uzasadnione nadzieje [...]. Z drugiej strony, nikt nie może wskazywać na naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, w braku szczególnych zapewnień ze strony administracji wspólnotowej⁽¹⁾.
- (65) Komisja uznaje również za niezasadne argumenty, przedstawione przez władze włoskie, zgodnie z którymi warunek dotyczący efektu zachęcającego zostaje zachowany w przypadku, gdy beneficjent przedstawił wniosek o pomoc przed rozpoczęciem prac, w obrębie innego programu pomocy regionalnej.
- (66) Komisja stwierdza, że przenoszenie efektu zachęcającego z jednego programu na drugi nie jest możliwe; dlatego też decyzja przedsiębiorstwa o przedstawieniu wniosku w ramach jednego lub innego programu nie może być zaakceptowana jako wystarczający powód świadczący o przestrzeganiu zasady efektu zachęcającego. Ponadto same władze włoskie stwierdziły (zob. motyw 43), że beneficjent nie może przedstawić więcej niż jednego wniosku w obrębie różnych programów pomocy na rzecz tego samego projektu, podkreślając jednocześnie, że program pomocy regionalnej określony w ustawie regionalnej nr 9 z 1998 r. (pomoc państwa N 272/98) oraz program państwowy pomocy regionalnej określony w ustawie nr 488 z 1992 r. (pomoc państwa N 715/99) wykluczają się wzajemnie.
- (67) Komisja uznaje również za niezasadne argumenty wysunięte przez władze państwowe, według których efekt zachęcający ma miejsce w sytuacji, gdy dotacje są konieczne do spłaty pożyczek bankowych zabezpieczających okres pomiędzy poniesieniem kosztów a udzieleniem pomocy. Gotowość podmiotu gospodarczego do rozpoczęcia realizacji projektu i zaciągnięcia pożyczek w celu pokrycia kosztów nie dowodzi w żaden sposób, że pomoc jest konieczna do kontynuacji projektu lub że gwarantuje efekt zachęcający do realizacji projektu, który w przeciwnym razie nie zostałby nigdy zrealizowany. Można nawet stwierdzić, że gotowość podmiotu gospodarczego do rozpoczęcia prac i podjęcia ryzyka związanego z projektem, bez przedstawienia wcześniej wniosku o pomoc w ramach przedmiotowego programu, świadczy o tym, że pomoc ta nie jest niezbędna do zaistnienia wspomnianego wcześniej efektu zachęcającego.
- (68) Na koniec, Komisja nie uznaje za zasadne argumentów wysuniętych przez stronę włoską w odniesieniu do zasady *de minimis*, gdyż zasada ta nie może być stosowana dla uniknięcia ustanowionego w wytycznych obowiązku przedstawienia wniosku o pomoc przed rozpoczęciem realizacji projektu w celu realizacji zasady efektu zachęcającego. W istocie właściwa kwota pomocy, którą należy rozpatrywać, powinna dotyczyć całego projektu, a nie tylko części pomocy udzielonej przed złożeniem wniosku o dofinansowanie. Komisja nie może zatem przychylić się do wniosku o uznanie za kwalifikowalne prac inwestycyjnych rozpoczętych na podstawie zasady *de minimis* w celu spełnienia norm określonych przez wytyczne. Co więcej, przy obliczaniu progów *de minimis* władze włoskie nie rozpatrywały projektów w całości, a ten sam beneficjent mógł uzyskać pomoc *de minimis* z różnych źródeł, czego, jak się wydaje, władze włoskie nie wzięły pod uwagę.
- (69) Podsumowując, według Komisji władze włoskie nie wykazały, że pomoc była udzielana zgodnie z zasadami określonymi w decyzji zatwierdzającej. Poza tym, zakładając nawet, że wsparcie miało charakter pomocy operacyjnej, nie powinna ona być uznawana za pomoc zgodną z przepisami. Prawdą jest, że na mocy wytycznych z 1998 r. pomoc operacyjna może zostać udzielona, w drodze wyjątku, w kwalifikujących się regionach, zgodnie z odstępstwem, o którym mowa w art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE. Sardynia figurowała wśród kwalifikujących się regionów, w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. a), w latach 1998–2006. Jednakże z wyjątkiem pomocy *de minimis*, w obrębie przedmiotowego programu nie zaaprobowano pomocy operacyjnej. Ponadto w ramach niniejszego postępowania władze włoskie nie dostarczyły dowodów, że pomoc była potrzebna dla wsparcia rozwoju regionalnego lub jego środowiska naturalnego, i nie wykazały, że pomoc była proporcjonalna do niedoborów, które miała pokryć.

⁽¹⁾ Sprawy połączone T-132/96 i T-143/96, *Freistaat Sachsen i inni przeciwko Komisji*, Rec. 1999, s. II-3663, pkt 300.

- (70) Ponadto władze włoskie nie zdołały wykazać zasadności żadnego argumentu wskazującego, że przedmiotowa pomoc mogła być zgodna z innymi postanowieniami Traktatu WE, normami dotyczącymi pomocy państwa ani innymi rozporządzeniami, regulacjami lub wytycznymi.
- (71) Komisja nie znalazła również żadnych podstaw prawnych do zaakceptowania pomocy. Jak zostało to wykazane wcześniej, w przypadku omawianego środka nie można skorzystać z odstępstwa określonego w art. 87 ust. 3 lit c) Traktatu WE zezwalającego na udzielenie pomocy przeznaczonej na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia ona warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. W niniejszym przypadku nie mają też zastosowania odstępstwa określone w art. 87 ust. 2 Traktatu WE dotyczące pomocy o charakterze społecznym udzielanej indywidualnym odbiorcom, ani pomocy mającej na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi, ani też pomocy przyznawanej gospodarce niektórych regionów Republiki Federalnej Niemiec. Dlatego też nie można uznać, że środek ten stanowi przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania lub że ma na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce Włoch, w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu WE. Na koniec należy stwierdzić, że środek ten nie ma też na celu wspierania kultury ani zachowania dziedzictwa kulturowego, w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. d) Traktatu WE.
- (72) Z tego względu Komisja uznaje za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc udzieloną ewentualnie na rzecz projektów, których realizacja rozpoczęła się przed złożeniem wniosku o pomoc w obrębie programu pomocy regionalnej na rzecz sektora hotelarskiego na Sycylii, przyjętego przez Komisję w roku 1998 (sprawa N 272/98), wdrożonego na mocy uchwały nr 33/6 oraz na podstawie pierwszego zaproszenia do składania wniosków.
- (73) Określona powyżej opinia o niezgodności ma również zastosowanie w przypadku każdej pomocy udzielonej na rzecz projektów, w których koszty kwalifikowalne zostały poniesione przed złożeniem wniosku o pomoc, na podstawie stosownych środków wykonawczych obowiązujących w momencie składania wniosku, przewyższających kwotę *de minimis*, która mogła być przyznana beneficjentowi w rozpatrywanym momencie, obliczoną zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 69/2001.
- 8. WNIOSKI**
- (74) Komisja stwierdza, że Włochy udzieliły rozpatrywanej pomocy w sposób niezgodny z prawem, naruszając art. 88 ust. 3 Traktatu WE.
- (75) Na podstawie własnej oceny Komisja stwierdza, że pomoc udzielona na ww. projekty w ramach programu „Ustawa regionalna nr 9 z 1998 r. – nadużycia w stosowaniu pomocy N 272/98”, na podstawie pierwszego zaproszenia do składania wniosków i uchwały nr 33/6, nie spełnia warunków określonych w wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej z 1998 r. Środek został przyznany w sposób niezgodny z prawem i z zasadami wspólnego rynku w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE oraz art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE.
- (76) Zgodnie z ustaloną praktyką Komisja, w oparciu o art. 87 Traktatu WE, nakazuje beneficjentowi odzyskanie pomocy udzielonej niezgodnie z prawem i zasadami wspólnego rynku, zgodnie z art. 88 Traktatu WE. Praktyka ta została potwierdzona w art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999.
- (77) Włochy są zatem zobowiązane do zastosowania wszystkich niezbędnych środków w celu odzyskania pomocy udzielonej beneficjentom. W związku z powyższym, w przeciągu czterech miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji, Włochy będą musiały zwrócić się do beneficjentów o zwrot udzielonej pomocy.
- (78) Na podstawie art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 do pomocy, która ma być odzyskana, zgodnie z decyzją o odzyskaniu, należy doliczyć odsetki, ustalone na podstawie stosownej stopy procentowej określonej przez Komisję. Odsetki zaczynają być naliczane od dnia uruchomienia niezgodnie z prawem pomocy na rzecz beneficjenta do dnia odzyskania należności.
- (79) Odsetki są naliczane zgodnie z postanowieniami określonymi w rozdziale V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽¹⁾. W tym celu Komisja zwraca się do Włoch o zobowiązanie beneficjentów programu, w przeciągu czterech miesięcy od daty wydania niniejszej decyzji, do zwrotu pomocy wraz z odsetkami w sposób określony powyżej.
- (80) Komisja zobowiązuje Włochy do dostarczenia wymaganych informacji w formie kwestionariusza przedstawionego w załączniku do niniejszej decyzji, w którym należy wypełnić rubryki dotyczące poszczególnych beneficjentów oraz przedstawić w jasny sposób środki przewidziane lub już zrealizowane w celu bezzwłocznego i skutecznego odzyskania pomocy udzielonej przez państwo w sposób niezgodny z prawem. Komisja zwraca się do Włoch o dostarczenie w przeciągu dwóch miesięcy od daty wydania niniejszej decyzji wszystkich dokumentów potwierdzających rozpoczęcie procedury odzyskania od beneficjentów pomocy udzielonej w sposób niezgodny z prawem (w tym okólników, nakazy odzyskania środków itd.),

(¹) Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa, udzielona na mocy ustawy regionalnej nr 9 z 1998 r., wdrożonej w sposób niezgodny z prawem przez Włochy na mocy uchwały nr 33/6 oraz pierwszego zaproszenia do składania wniosków, jest niezgodna z zasadami wspólnego rynku, chyba że beneficjent pomocy złożył wniosek o pomoc w obrębie przedmiotowego programu przed rozpoczęciem prac w ramach projektu początkowych inwestycji.

Artykuł 2

1. Republika Włoska przystępuje do odzyskania od beneficjentów pomocy udzielonej niezgodnie z wymogami w ramach programu, o którym mowa w art. 1.

2. Kwota do odzyskania obejmuje odsetki naliczone od daty udostępnienia przedmiotowych kwot beneficjentom do dnia skutecznego ich odzyskania.

3. Zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (WE) nr 794/2004 i rozporządzenia (WE) nr 271/2008 zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 794/2004 naliczone odsetki mają charakter złożony.

4. Republika Włoska anuluje wszystkie wypłaty pomocy realizowane aktualnie w ramach programu określonego w art. 1, począwszy od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 3

1. Odzyskanie pomocy udzielonej w ramach programu określonego w art. 1 jest bezzwłoczne i skuteczne.

2. Republika Włoska zapewnia wykonanie niniejszej decyzji w ciągu czterech miesięcy od daty jej notyfikacji.

Artykuł 4

1. W ciągu dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Republika Włoska przekaze następujące informacje:

- a) wykaz beneficjentów, którzy otrzymali pomoc w ramach programu określonego w art. 1, oraz łączną kwotę pomocy otrzymanej przez każdego z tych beneficjentów w ramach programu. Wymagane informacje zostaną przekazane w formie kwestionariusza, zamieszczonego w załączniku do niniejszej decyzji;
- b) łączną kwotę (kapitał i odsetki), do odzyskania od każdego beneficjenta;
- c) szczegółowy opis środków zastosowanych i przewidzianych w celu wykonania postanowień niniejszej decyzji;
- d) dokumentację poświadczającą nałożenie na beneficjentów obowiązku zwrotu pomocy.

2. Republika Włoska informuje Komisję o postępie w realizacji środków krajowych przyjętych w celu wypełnienia postanowień niniejszej decyzji, do czasu całkowitego odzyskania pomocy udzielonej w ramach programu określonego w art. 1. Republika Włoska niezwłocznie przekazuje, na zwykły wniosek Komisji, informacje dotyczące środków zastosowanych i przewidzianych w celu realizacji postanowień niniejszej decyzji.

3. Republika Włoska przedstawia również szczegółowe informacje na temat kwoty pomocy i odsetek już odzyskanych od beneficjentów.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Informacje dotyczące realizacji przepisów decyzji Komisji C 1/2004**1. Łączna liczba beneficjentów i łączna kwota pomocy do odzyskania**

1.1. Metoda obliczenia kwoty pomocy do odzyskania od poszczególnych beneficjentów:

- kapitał,
- odsetki.

1.2. Łączna kwota do odzyskania z tytułu pomocy udzielonej w sposób niezgodny z prawem w ramach niniejszego programu (ekwiwalent dotacji brutto, wg cen z ...):

1.3. Łączna liczba beneficjentów, od których należy odzyskać pomoc udzieloną w sposób niezgodny z prawem w ramach niniejszego programu:

2. Procedury już wdrożone lub przewidziane w celu odzyskania pomocy

2.1. Procedury już wdrożone lub przewidziane w celu bezzwłocznego i skutecznego odzyskania pomocy. W odpowiednich przypadkach należy wskazać podstawę prawną wdrożonych lub przewidzianych procedur:

2.2. Data zakończenia procedury odzyskiwania pomocy:

3. Informacje o poszczególnych beneficjentach

W poniższej tabeli należy podać dane każdego beneficjenta, od którego należy odzyskać pomoc udzieloną w sposób niezgodny z prawem w ramach programu.

Tożsamość beneficjenta	Łączna kwota pomocy uzyskanej w ramach programu (°)	Łączna kwota pomocy do odzyskania (°) (kapitał)	Łączna kwota zwrócona (°)	
			Należność główna	Odsetki

(°) Kwota w milionach, w walucie narodowej.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 3 listopada 2008 r.****w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 6349)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/855/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

zapobiec rozprzestrzenianiu się choroby na inne obszary Wspólnoty.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Akt przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 42,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń ⁽³⁾ wprowadza minimalne wspólnotowe środki zwalczania tej choroby. Ustanawia ona środki, które mają być podjęte w razie wystąpienia ognisk klasycznego pomoru świń. Środki te obejmują sporządzenie przez państwa członkowskie planów zwalczania klasycznego pomoru świń w populacji zdziczałych świń i szczepień interwencyjnych zdziczałych świń w określonych warunkach.

(2) Na skutek wystąpienia w niektórych państwach członkowskich ognisk klasycznego pomoru świń przyjęto decyzję Komisji 2006/805/WE z dnia 24 listopada 2006 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich ⁽⁴⁾. Decyzja ta ustanawia środki kontroli choroby dotyczące klasycznego pomoru świń na obszarach tych państw członkowskich, w których choroba ta występuje u zdziczałych świń, aby

(3) Państwa te powinny podjąć właściwe środki, aby zapobiec szerzeniu się klasycznego pomoru świń. Przedłożyły one zatem Komisji plany zwalczania i plany szczepień interwencyjnych przeciwko tej chorobie obejmujące środki niezbędne dla zwalczania choroby na obszarach określonych w tych planach jako zakażone oraz niezbędne środki, które należy zastosować na tych obszarach w gospodarstwach, w których chowane są świnię.

(4) W państwach członkowskich lub na ich określonych obszarach zaobserwowano różne sytuacje epidemiologiczne odnośnie do klasycznego pomoru świń. W celu zachowania przejrzystości wspólnotowych przepisów należy zatem opracować trzy odrębne wykazy obszarów w zależności od ich sytuacji epidemiologicznej.

(5) Co do zasady, jako że przemieszczanie żywych świń z obszarów zakażonych stwarza większe ryzyko niż przemieszczanie mięsa, przetworów i wyrobów mięsnych, należy zakazać przemieszczania żywych świń z odpowiednich państw członkowskich.

(6) Nasienie, komórki jajowe i zarodki pochodzące od zakażonych zwierząt także mogą się przyczynić do rozprzestrzeniania się wirusa klasycznego pomoru świń. Aby zapobiec rozprzestrzenianiu się klasycznego pomoru świń na inne obszary Wspólnoty, należy zatem zakazać wysyłania nasienia, komórek jajowych i zarodków z obszarów wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji.

(7) Jeden z wykazów powinien zawierać państwa członkowskie i ich obszary, w których sytuacja epidemiologiczna odnośnie do klasycznego pomoru świń jest najkorzystniejsza i z tego względu w drodze odstępstwa od ogólnego zakazu można wysłać żywe świnię do innych obszarów objętych ograniczeniami, z zastrzeżeniem określonych środków bezpieczeństwa. Dodatkowo, świeża wieprzowina z gospodarstw znajdujących się na tych obszarach oraz przetwory i wyroby mięsne składające się z takiej wieprzowiny lub ją zawierające mogą być wysyłane do innych państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 316 z 1.12.2001, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 329 z 25.11.2006, s. 67.

- (8) Niektóre obszary dotknięte klasycznym pomorem świń u zdziczałych świń są rozdzielone granicami państwowymi i obejmują sąsiadujące ze sobą terytoria dwóch państw członkowskich. Należy także ustanowić środki kontroli choroby dotyczące ograniczeń wysyłki żywych świń w obrębie sąsiednich obszarów dotkniętych chorobą, należących do dwóch różnych państw.
- (9) Biorąc pod uwagę sytuację epidemiologiczną na niektórych obszarach Węgier i Słowacji, należy je umieścić na pierwszym wykazie.
- (10) Drugi wykaz powinien uwzględniać obszary, na których sytuacja epidemiologiczna w populacji dzików lub w gospodarstwach, w których chowane są świnię, jest mniej korzystna z powodu sporadycznego występowania ognisk choroby. Z tych obszarów do innych państw członkowskich, z gospodarstw uważanych za bezpieczne, nie można wysyłać żywych świń, a jedynie świeżą wieprzowinę oraz przetwory i wyroby mięsne składające się z takiej wieprzowiny lub ją zawierające, z zastrzeżeniem określonych dodatkowych środków bezpieczeństwa, które powinny być ustanowione w niniejszej dyrektywie.
- (11) Trzeci wykaz powinien obejmować obszary, z których generalnie nie powinno się wysyłać do innych państw członkowskich ani żywych świń, ani świeżej wieprzowiny i wyrobów mięsnych. Dopuszczalne jest jednak wysyłanie takich przetworów z wieprzowiny i wyrobów składających się z wieprzowiny lub ją zawierających do innych państw członkowskich, które zostały poddane obróbce w sposób zapewniający zniszczenie obecnych wirusów klasycznego pomoru świń.
- (12) Dodatkowo, w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się klasycznego pomoru świń na inne obszary Wspólnoty, należy nakazać, aby wysyłka świeżej wieprzowiny oraz przetworów i wyrobów mięsnych składających się z wieprzowiny lub zawierających wieprzowinę pochodzącą z państw członkowskich, których obszary wymienione są w trzecim wykazie, podlegały określonym warunkom. W szczególności tego rodzaju wieprzowina oraz wyroby i przetwory z wieprzowiny powinny być specjalnie oznakowane w sposób, którego nie można pomylić ze znakiem jakości zdrowotnej wieprzowiny określonym w rozporządzeniu (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾, ani ze znakiem identyfikacyjnym określonym w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽²⁾.
- (13) Aby zapobiec rozprzestrzenianiu się klasycznego pomoru świń na inne obszary Wspólnoty, gdzie państwo członkowskie objęte jest zakazem wysyłki świeżej wieprzowiny oraz przetworów i wyrobów mięsnych zawierających lub składających się z wieprzowiny pochodzącej z określonych części jego terytorium, należy określić wymogi, zwłaszcza dotyczące świadectw, dla wysyłki takiego mięsa, przetworów i wyrobów z innych obszarów terytorium tego państwa członkowskiego nieobjętych takim zakazem.
- (14) Decyzja 2006/805/WE została kilkakrotnie zmieniona. Należy zatem uchylić tę decyzję i zastąpić ją niniejszą decyzją.
- (15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsza decyzja ustanawia niektóre środki kontroli w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w państwach członkowskich lub w ich regionach, określonych w załączniku („przedmiotowe państwa członkowskie”).

Niniejszą decyzję stosuje się bez uszczerbku dla planów zwalczania klasycznego pomoru świń oraz planów szczepień interwencyjnych przeciw tej chorobie zatwierdzonych przez Komisję.

Artykuł 2

Zakaz wysyłki żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku do innych państw członkowskich

Przedmiotowe państwa członkowskie dopilnowują, aby z ich obszarów do innych państw członkowskich nie były wysyłane żywe świnię, chyba że pochodzą one:

- spoza obszarów wymienionych w załączniku; oraz
- z gospodarstwa, do którego nie wprowadzano żywych świń pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku w ciągu trzydziestu dni bezpośrednio poprzedzających wysyłkę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

Artykuł 3

Odstępstwa dotyczące wysyłki żywych świń pomiędzy państwami członkowskimi z obszarów wymienionych w części I załącznika

1. W drodze odstępstwa od art. 2 państwo członkowskie wysyłki może zezwolić na wysyłkę żywych świń pochodzących z gospodarstw znajdujących się w obszarach wymienionych w części I załącznika do gospodarstw lub rzeźni znajdujących się w obszarach wymienionych w tej części załącznika i należących do innego państwa członkowskiego, pod warunkiem że świnię pochodzi z gospodarstwa:

- a) do którego nie wprowadzano żywych świń w ciągu trzydziestu dni bezpośrednio poprzedzających wysyłkę;
- b) w którym urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził badanie kliniczne w kierunku klasycznego pomoru świń zgodnie z procedurami kontrolnymi i pobierania próbek ustanowioną w rozdziale IV część A i część D pkt 1, 2 i 3 załącznika do decyzji Komisji 2002/106/WE⁽¹⁾; oraz
- c) w których przeprowadzono testy reakcji łańcucha polimerazy (PCR) w kierunku klasycznego pomoru świń zgodnie z rozdziałem VI część C załącznika do decyzji 2002/106/WE z wynikiem negatywnym na podstawie próbek krwi pobranych z grup świń, które mają być wysłane, w ciągu siedmiu dni bezpośrednio poprzedzających wysyłkę. Minimalna liczba świń, od których należy pobrać próbki, musi być wystarczająca, aby umożliwić wykrycie 5 % prewalencji na poziomie ufności 95 % w grupie świń, która ma zostać wysłana.

Jednakże punkt c) nie ma zastosowania:

- (i) w przypadku świń wysyłanych bezpośrednio do rzeźni w celu natychmiastowego uboju;
  - (ii) w przypadku świń wysyłanych na sąsiedni obszar państwa członkowskiego znajdującego się na wykazie w części I załącznika;
  - (iii) gdy państwo członkowskie miejsca przeznaczenia wyda uprzednią zgodę.
2. Wysyłając świnię, o których mowa w ust. 1 tego artykułu, przedmiotowe państwa członkowskie dopilnowują, aby świadectwo zdrowia określone w art. 9 lit. a) zawierało dodatkowe informacje dotyczące terminów badań klinicznych oraz, w stosownych przypadkach, liczby zwierząt od których pobrano próbki oraz wyników testu reakcji łańcucha polimerazy, jak określono w ust. 1 tego artykułu.

Artykuł 4

Przemieszczanie i tranzyt żywych świń w przedmiotowych państwach członkowskich

1. Przedmiotowe państwa członkowskie dopilnowują, aby żywe świnię nie były wysyłane z gospodarstw położonych na obszarach wymienionych w załączniku do innych obszarów danego państwa członkowskiego, chyba że:

- a) świnię mają być przemieszczone bezpośrednio do rzeźni w celu natychmiastowego uboju;
- b) świnię są wysyłane z gospodarstw, w których:
  - (i) przeprowadzono badanie kliniczne oraz testy reakcji łańcucha polimerazy w kierunku klasycznego pomoru świń z wynikiem negatywnym, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) i c); lub
  - (ii) przeprowadzono badanie kliniczne z wynikiem negatywnym i pod warunkiem że organy weterynaryjne właściwe dla miejsca przeznaczenia wydadzą uprzednią zgodę.

2. Przedmiotowe państwa członkowskie wysyłające świnię z obszarów wymienionych w części I załącznika na inne obszary wymienione w tej części załącznika dopilnowują, aby transport świń odbywał się tylko na głównych trasach drogowych lub kolejowych, bez zatrzymywania się pojazdu transportującego świnię, bez uszczerbku dla rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005⁽²⁾.

Artykuł 5

Zakaz wysyłania nasienia, komórek jajowych i zarodków świń z obszarów wymienionych w załączniku

Przedmiotowe państwa członkowskie dopilnowują, aby z ich terytorium nie wysyłano do innych państw członkowskich wymienionego poniżej materiału:

- a) nasienia świń, chyba że nasienie to pochodzi od knurów trzymanych w punkcie pobierania nasienia, o którym mowa w art. 3 lit. a) dyrektywy Rady 90/429/EWG⁽³⁾ oraz który jest położony poza obszarami wymienionymi w załączniku do niniejszej decyzji;
- b) komórek jajowych i zarodków świń, chyba że te komórki jajowe i zarodki pochodzą od świń trzymanych w gospodarstwach położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 39 z 9.2.2002, s. 71.

⁽²⁾ Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 62.

Artykuł 6

Wysyłka świeżej wieprzowiny i określonych przetworów i wyrobów mięsnych z obszarów wymienionych w części II załącznika

1. Przedmiotowe państwa członkowskie, na terytorium których leżą obszary wymienione w części II załącznika, dopilnowują, aby przesyłki świeżej wieprzowiny z gospodarstw znajdujących się na tych obszarach, oraz przetworów mięsnych i wyrobów składających się z takiej wieprzowiny lub ją zawierających, były wysyłane do innych państw członkowskich tylko jeżeli:

- a) przez ostatnie 12 miesięcy nie odnotowano żadnych dowodów na obecność klasycznego pomoru świń w danym gospodarstwie i gospodarstwo to znajduje się poza strefą ochrony lub nadzoru;
- b) świnię przebywały przez przynajmniej 90 dni w danym gospodarstwie i nie wprowadzono do tego gospodarstwa żadnych żywych świń przez okres 30 dni bezpośrednio poprzedzających wysyłkę do rzeźni;
- c) przynajmniej dwa razy w roku właściwe organy weterynaryjne przeprowadzały w danym gospodarstwie kontrole, które powinny:
  - (i) być zgodne z wytycznymi określonymi w rozdziale III załącznika do decyzji 2002/106/WE;
  - (ii) obejmować badanie kliniczne zgodne z procedurami kontroli i pobierania próbek określonymi w rozdziale IV część A załącznika do decyzji 2002/106/WE;
  - (iii) badać skuteczność zastosowania przepisów określonych w art. 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie oraz tiret od czwartego do siódmego dyrektywy 2001/89/WE;
- d) przed udzieleniem pozwolenia na wysyłkę świń do rzeźni urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził badanie kliniczne w kierunku klasycznego pomoru świń zgodnie z procedurami kontrolnymi i pobierania próbek określonymi w rozdziale IV część D pkt 1, 2 i 3 załącznika do decyzji 2002/106/WE.

2. Jednakże w przypadku gdy gospodarstwo składa się z przynajmniej dwóch odrębnych jednostek produkcyjnych, gdzie struktura, wielkość i odległość pomiędzy jednostkami produkcyjnymi oraz czynności tam wykonywane są takie, że zapewnione są całkowicie odrębne pomieszczenia do trzymania i karmienia zwierząt, właściwe organy weterynaryjne mogą zdecydować o zatwierdzeniu wysyłki świeżej wieprzowiny, przetworów i wyrobów mięsnych tylko z określonych jednostek produkcyjnych, które spełniają warunki określone w art. 6 ust. 1.

Artykuł 7

Zakaz wysyłki świeżej wieprzowiny i określonych przetworów i wyrobów mięsnych z obszarów wymienionych w części III załącznika

1. Przedmiotowe państwa członkowskie, na terytorium których leżą obszary wymienione w części III załącznika, dopilnowują, aby żadne przesyłki świeżej wieprzowiny z gospodarstw znajdujących się na tych obszarach, oraz przetworów mięsnych i wyrobów składających się z takiej wieprzowiny lub ją zawierających, nie były wysyłane z tych obszarów do innych państw członkowskich.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 przedmiotowe państwa członkowskie, na terytorium których leżą obszary wymienione w części III załącznika, mogą zezwolić na wysyłkę do innych państw członkowskich świeżej wieprzowiny, określonej w ust. 1, oraz przetworów i wyrobów składających się z takiej wieprzowiny lub ją zawierających, pod warunkiem że produkty te:

- a) zostały wyprodukowane i przetworzone zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 2002/99/WE⁽¹⁾;
- b) podlegają certyfikacji weterynaryjnej zgodnie z art. 5 dyrektywy 2002/99/WE; oraz
- c) mają załączone właściwe świadectwo zdrowia wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 599/2004⁽²⁾, do części II którego dodaje się, co następuje:

„Wyrób spełnia wymogi decyzji Komisji 2008/855/WE z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (*).

(*) Dz.U. L 302 z 13.11.2008, s. 19.”.

Artykuł 8

Specjalne znaki jakości zdrowotnej i wymogi certyfikacji świeżego mięsa oraz przetworów i wyrobów mięsnych objętych zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 1

Przedmiotowe państwa członkowskie, na których terytorium leżą obszary wymienione w części III załącznika, dopilnowują, aby świeże mięso oraz przetwory i wyroby mięsne objęte zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 1, zostały oznaczone specjalnym znakiem jakości zdrowotnej, który nie może być owalny i którego nie można pomylić:

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 94 z 31.3.2004, s. 44.

- ze znakiem identyfikacyjnym dla przetworów i wyrobów mięsnych składających się z wieprzowiny lub ją zawierających, określonym w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, oraz
- ze znakiem jakości zdrowotnej dla świeżej wieprzowiny, określonym w rozdziale III sekcja I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

Artykuł 9

Wymogi certyfikacji zdrowia dla przedmiotowych państw członkowskich

Przedmiotowe państwa członkowskie dopilnowują, aby do świadectwa zdrowia przewidzianego:

- a) w art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 64/432/EWG⁽¹⁾, towarzyszącemu świniom wysyłanym z ich terytorium, dodano, co następuje:

„Wyrób spełnia wymogi decyzji Komisji 2008/855/WE z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (*).

(*) Dz.U. L 302 z 13.11.2008, s. 19.”

- b) w art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 90/429/EWG, towarzyszącemu nasieniu knurów wysyłanemu z ich terytorium, dodano, co następuje:

„Nasienie spełnia wymogi decyzji Komisji 2008/855/WE z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (*).

(*) Dz.U. L 302 z 13.11.2008, s. 19.”

- c) w art. 1 decyzji Komisji 95/483/WE⁽²⁾, towarzyszącemu komórkom jajowym i zarodkom świń wysyłanym z ich terytorium, dodano, co następuje:

„Zarodki/komórki jajowe (*) spełniają wymogi decyzji Komisji 2008/855/WE z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (**).

(*) Niepotrzebne skreślić.

(**) Dz.U. L 302 z 13.11.2008, s. 19.”

Artykuł 10

Wymogi certyfikacji dla państw członkowskich, na terytorium których leżą obszary wymienione w części III załącznika

Przedmiotowe państwa członkowskie, na terytorium których leżą obszary wymienione w części III załącznika do niniejszej

⁽¹⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ Dz.U. L 275 z 18.11.1995, s. 30.

decyzji, dopilnowują, aby świeża wieprzowina oraz przetwory i wyroby mięsne składające się z takiej wieprzowiny lub ją zawierające, które nie są objęte zakazem ustanowionym w art. 7 ust. 1 i które są wysyłane do innych państw członkowskich:

- a) były poddawane certyfikacji weterynaryjnej zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy 2002/99/WE; oraz
- b) miały załączone właściwe świadectwo zdrowia wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 599/2004, do części II którego dodaje się, co następuje:

„Świeża wieprzowina oraz przetwory i wyroby mięsne składające się z takiej wieprzowiny lub ją zawierające spełniają wymogi decyzji Komisji 2008/855/WE z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (*).

(*) Dz.U. L 302 z 13.11.2008, s. 19.”

Artykuł 11

Wymogi dotyczące gospodarstw i pojazdów transportowych na obszarach wymienionych w załączniku

Przedmiotowe państwa członkowskie dopilnowują, aby:

- a) przepisy art. 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie oraz tiret od czwartego do siódmego dyrektywy 2001/89/WE były stosowane w gospodarstwach, w których chowane są świnie, znajdujących się na obszarach wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji;
- b) pojazdy, których użyto do transportu świń pochodzących z gospodarstw znajdujących się na obszarach wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji, były po każdej operacji natychmiast czyszczone i dezynfekowane oraz aby przewoźnik okazywał dowód takiego czyszczenia i dezynfekcji.

Artykuł 12

Wymogi informacyjne dla przedmiotowych państw członkowskich

Przedmiotowe państwa członkowskie informują Komisję i inne państwa członkowskie w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt o wynikach nadzoru w odniesieniu do klasycznego pomoru świń przeprowadzonego w regionach wskazanych w załączniku, jak to określono w planach zwalczania klasycznego pomoru świń lub w planach szczepień interwencyjnych przeciwko tej chorobie zatwierdzonych przez Komisję, o których mowa w art. 1 akapit drugi.

*Artykuł 13***Zgodność**

Państwa członkowskie zmieniają środki stosowane w handlu w celu dostosowania ich do niniejszej decyzji i niezwłocznie zapewniają odpowiednie upublicznienie informacji o przyjętych środkach. Informują one o tym niezwłocznie Komisję.

*Artykuł 14***Uchylenie**

Decyzja 2006/805/WE traci moc.

*Artykuł 15***Zastosowanie**

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2009 r.

*Artykuł 16***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

1. Niemcy

A. Nadrenia-Palatynat:

- a) w okręgu Ahrweiler: gminy Adenau i Altenahr;
- b) w okręgu ziemskim Vulkaneifel: gminy Obere Kyll i Hillesheim, w gminie Daun miejscowości Betteldorf, Dockweiler, Dreis-Brück, Hinterweiler i Kirchweiler, w gminie Kelberg miejscowości Beinhausen, Bereborn, Bodenbach, Bongard, Borler, Boxberg, Brücktal, Drees, Gelenberg, Kelberg, Kirsbach, Mannebach, Neichen, Nitz, Reimerath i Welcherath, w gminie Gerolstein miejscowości Berlingen, Duppach, Hohenfels-Essingen, Kalenborn-Scheuern, Neroth, Pelm i Rockeskyll oraz miasto Gerolstein;
- c) w okręgu Eifel Bitburg-Prüm: w gminie Prüm miejscowości Büdesheim, Kleinlangenfeld, Neuendorf, Olzheim, Roth bei Prüm, Schwirzheim i Weinsheim.

B. Nadrenia Północna-Westfalia:

- a) w okręgu Euskirchen: miasta Bad Münstereifel, Mechernich, Schleiden, w okręgu miejskim Euskirchen miejscowości Billig, Euenheim, Euskirchen (centrum), Flamersheim, Kirchheim, Kuchenheim, Kreuzweingarten, Niederkastenholz, Palmersheim, Rheder, Roitzheim, Schweinheim, Stotzheim, Wißkirchen, oraz gminy Blankenheim, Dahlem, Hellenthal, Kall i Nettersheim;
- b) w okręgu Rhein-Sieg: w okręgu miejskim Meckenheim miejscowości Ersdorf i Altendorf, w okręgu miejskim Rheinbach miejscowości Oberdrees, Niederdrees, Wormersdorf, Todenfeld, Hilberath, Merzbach, Irlenbusch, Queckenberg, Kleinschlehbach, Großschlehbach, Loch, Berscheidt, Eichen i Kurtenberg, w okręgu miejskim Swisttal miejscowości Miel i Odendorf.

2. Francja

Obszar departamentów Bas-Rhin i Moselle położony na zachód od rzeki Ren i kanału Marna-Ren, na północ od autostrady A4, na wschód od rzeki Saary i na południe od granicy z Niemcami oraz gmin Holtzheim, Lingolsheim i Eckbolsheim.

3. Węgry

Terytorium komitatu Nógrád i terytorium komitatu Pestz położone na północ i wschód od Dunaju, na południe od granicy ze Słowacją, na zachód od granicy z komitatem Nógrád i na północ od autostrady E 71, terytorium komitatu Heves położone na wschód od granicy z komitatem Nógrád, na południe i zachód od granicy z komitatem Borsod-Abaúj-Zemplén i na północ od autostrady E 71 oraz terytorium komitatu Borsod-Abaúj-Zemplén położone na południe od granicy ze Słowacją, na wschód od granicy z komitatem Heves, na północ i zachód od autostrady E 71, na południe od drogi krajowej nr 37 (jej części między autostradą E 71 i drogą krajową nr 26) i na zachód od drogi krajowej nr 26.

4. Słowacja

Terytorium następujących regionalnych urzędów ds. weterynaryjnych i żywnościowych (słowac. Regionálna veterinárna a potravinová správa): Žiar nad Hronom (obejmujący powiaty Žiar nad Hronom, Žarnovica i Banská Štiavnica), Zvolen (obejmujący powiaty Zvolen, Krupina i Detva), Lučenec (obejmujący powiaty Lučenec i Poltár), Veľký Krtíš (obejmujący powiat Veľký Krtíš), Komárno (obejmujący powiat Komárno), Nové Zámky (obejmujący powiat Nové Zámky), Levice (obejmujący powiat Levice) i Rimavská Sobota (obejmujący powiat Rimavská Sobota).

CZĘŚĆ II

Bułgaria

Całe terytorium Bułgarii.

CZĘŚĆ III

...

DECYZJA KOMISJI**z dnia 6 listopada 2008 r.****zmieniająca decyzję 2002/613/WE w odniesieniu do zatwierdzonych punktów pobierania nasienia trzody chlewnej w Kanadzie i Stanach Zjednoczonych***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 6473)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2008/856/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w przywozie nasienia trzody chlewnej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2002/613/WE z dnia 19 lipca 2002 r. określająca warunki przywozu nasienia trzody chlewnej⁽²⁾ ustanawia wykaz krajów trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz nasienia trzody chlewnej, a także wykaz punktów pobierania nasienia w tych krajach trzecich, które uzyskały pozwolenie na wywóz takiego nasienia do Wspólnoty.
- (2) Kanada i Stany Zjednoczone zwróciły się z wnioskiem o wprowadzenie pewnych zmian w wykazie punktów pobierania nasienia zatwierdzonych na mocy decyzji 2002/613/WE w odniesieniu do zapisów dotyczących tych krajów.

(3) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić decyzję 2002/613/WE.

(4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik V do decyzji 2002/613/WE zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 62.

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 25.7.2002, s. 45.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku V do decyzji 2002/613/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) skreśla się następujące zapisy dotyczące Kanady:

CA	4-AI-05	Centre d'insémination génétiporc 77 rang des Bois-Francis sud Sainte-Christine-de-Port-neuf, Québec
CA	4-AI-29	CIA des Castors 317 Rang Ile aux Castors Ile Dupas Québec J0K 2P0
CA	5-AI-01	Ontario Swine Improvement Inc P.O. Box 400 Innerkip, Ontario
CA	6-AI-70	Costwold Western Kanada Ltd 17 Speers Road Winnipeg, Manitoba Location SW 27-18-2 EPM

2) skreśla się następujące zapisy dotyczące Stanów Zjednoczonych:

US	94OK001	Pig Improvement Company – Oklahoma Boar Stud Rt. 1, 121 N Main St. Hennessey, OK
US	95IL001	United Swine Genetics RR # 2 Roanoke, IL
US	96AI002	International Boar Semen 30355 260th St. Eldora IA 50627
US	96WI001	Pig Improvement Company – Wisconsin Aid Stud Route # 2 Spring Green, WI

DECYZJA KOMISJI

z dnia 10 listopada 2008 r.

zmieniająca decyzję 2004/4/WE upoważniającą państwa członkowskie do tymczasowego podejmowania środków nadzwyczajnych przeciwko rozprzestrzenianiu się *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith w odniesieniu do Egiptu

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 6583)

(2008/857/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Komisji 2004/4/WE ⁽²⁾ wprowadzanie do Wspólnoty bulw *Solanum tuberosum* L. pochodzących z Egiptu jest z zasady zakazane. Jednakże w ubiegłych latach, w tym w sezonie przywozowym 2007/2008, zezwolono na wprowadzanie do Wspólnoty tych bulw z „obszarów wolnych od szkodników” pod określonymi warunkami.
- (2) W sezonie przywozowym 2007/2008 nie odnotowano przypadków wykrycia *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith.
- (3) W świetle wniosku oraz informacji technicznych dostarczonych przez Egipt Komisja stwierdziła, że nie ma ryzyka rozprzestrzenienia się *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith poprzez wprowadzanie do Wspólnoty bulw *Solanum tuberosum* L. z obszarów Egiptu wolnych od szkodników pod warunkiem spełnienia określonych wymagań.
- (4) Należy zatem zezwolić na wprowadzanie do Wspólnoty bulw *Solanum tuberosum* L. pochodzących z „obszarów wolnych od szkodników” w Egipcie w sezonie przywozowym 2008/2009.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2004/4/WE.

- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2004/4/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 1 „2007/2008” zastępuje się „2008/2009”;
- 2) w art. 4 datę „31 sierpnia 2008 r.” zastępuje się datą „31 sierpnia 2009 r.”;
- 3) w art. 7 datę „30 września 2008 r.” zastępuje się datą „30 września 2009 r.”;
- 4) w załączniku wprowadza się następujące zmiany:
  - a) w pkt 1 lit. b) ppkt (iii) „2007/2008” zastępuje się „2008/2009”;
  - b) w pkt 1 lit. b) ppkt (iii) tiret drugie datę „1 stycznia 2008 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2009 r.”;
  - c) w pkt 1 lit. b) ppkt (xii) datę „1 stycznia 2008 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2009 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 2 z 6.1.2004, s. 50.

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/858/WPZiB

z dnia 10 listopada 2008 r.

wspierające konwencję o zakazie broni biologicznej i toksycznej (BTWC) w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (zwaną dalej „strategią UE”), której rozdział III zawiera wykaz środków służących zwalczaniu rozprzestrzeniania takiej broni.
- (2) Unia Europejska (UE) aktywnie realizuje strategię UE i stosuje środki wymienione w jej rozdziale III, zwłaszcza odnoszące się do wzmocnienia, realizacji i upowszechnienia Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji i gromadzenia zapasów broni bakteriologicznej (biologicznej) i toksycznej oraz o ich zniszczeniu (zwaną dalej „BTWC”).
- (3) W tym względzie dzięki wspólnemu działaniu Rady 2006/184/WPZiB z dnia 27 lutego 2006 r. wspierającemu konwencję o zakazie broni biologicznej i toksycznej w ramach strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia⁽¹⁾ osiągnięto znaczące wyniki w zakresie upowszechniania i wdrażania na szczeblu krajowym, jako że następnym siedem państw stało się państwami stronami BTWC, a dwa państwa skorzystały z pomocy prawnej udzielonej przez ekspertów z UE.
- (4) Również priorytety i środki przedstawione we wspólnym stanowisku Rady 2006/242/WPZiB z dnia 20 marca 2006 r. dotyczącym konferencji przeglądowej 2006 na

temat konwencji o zakazie broni biologicznej i toksycznej (BTWC)⁽²⁾, w szczególności wspieranie działań między sesjami, realizacja na szczeblu krajowym, środki budowy zaufania i upowszechnianie, nadal stanowiły wskazówki, którymi UE kierowała się w swoich działaniach, obejmujących pomoc i projekty popularyzatorskie. Aspekty tego wspólnego stanowiska, co do których państwa strony konwencji BTWC (zwane dalej „państwami stronami”) osiągnęły konsensus i które odzwierciedlone są w dokumencie końcowym szóstej konferencji przeglądowej BTWC (zwaną dalej „szóstą konferencją przeglądową”), są szczególnie istotne dla inicjatyw UE wspierających BTWC.

- (5) UE powinna również pomagać państwom stronom w korzystaniu z wiedzy fachowej nabytej przez państwa członkowskie w zakresie procesu budowy zaufania i przejrzystości w ramach BTWC, zwłaszcza za pośrednictwem planu działania w sprawie broni biologicznej i toksycznej przyjętego przez Radę dnia 20 marca 2006 r., który przewiduje regularne przekazywanie oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania przez państwa członkowskie oraz uaktualnianie wykazów nominowanych ekspertów i laboratoriów mogących wspomóc funkcjonowanie mechanizmu Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz badania domniemanego użycia broni chemicznej lub biologicznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

1. W celu natychmiastowego i praktycznego wdrożenia pewnych elementów strategii UE oraz umocnienia osiągniętych postępów w upowszechnianiu i wdrożeniu na szczeblu krajowym BTWC poprzez wspólne działanie 2006/184/WPZiB, UE nadal wspiera BTWC, realizując następujące ogólne cele:

— propagowanie upowszechniania BTWC,

⁽¹⁾ Dz.U. L 65 z 7.3.2006, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 88 z 25.3.2006, s. 65.

— udzielanie wsparcia we wdrażaniu BTWC przez państwa strony,

— propagowanie składania oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania przez państwa strony,

— udzielanie wsparcia działaniom podejmowanym między sesjami BTWC.

2. Projekty wspierane przez Unię Europejską mają następujące konkretne cele:

a) dostarczanie państwom niebędącym jeszcze stronami BTWC środków do realizacji inicjatyw na szczeblu krajowym i subregionalnym, służących zapoznaniu się z BTWC, poprzez udzielanie porad prawnych w zakresie ratyfikacji i przystąpienia do BTWC oraz oferowanie szkoleń i innych form pomocy, tak aby organy krajowe były w stanie wypełniać swoje zobowiązania wynikające z BTWC;

b) wspomaganie państw stron we wdrażaniu BTWC na szczeblu krajowym, by zapewnić wypełnienie przez państwa strony swoich zobowiązań wynikających z BTWC poprzez ustawodawstwo krajowe i środki administracyjne oraz ustanowienie funkcjonujących związków między wszystkimi zainteresowanymi podmiotami krajowymi, w tym krajowym zgromadzeniem ustawodawczym i sektorem prywatnym;

c) ułatwianie regularnego składania oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania przez państwa strony dzięki przygotowaniu materiałów wyjaśniających dotyczących środków budowy zaufania oraz ulepszeniu aspektów technicznych elektronicznego przekazywania obecnych oświadczeń dotyczących środków budowy zaufania, jak również dzięki zwiększeniu bezpieczeństwa i lepszemu utrzymywaniu strony internetowej o ograniczonym dostępie, dzięki pomocy w powołaniu krajowych punktów kontaktowych i w przekazaniu pierwszych oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania oraz dzięki zorganizowaniu konferencji krajowych punktów kontaktowych ds. środków budowy zaufania w powiązaniu z posiedzeniami BTWC w roku 2008 i 2009;

d) propagowanie ukierunkowanej dyskusji na szczeblu regionalnym, prowadzonej przez przedstawicieli władz, szkół wyższych, instytutów badawczych i przemysłu, a związanej z kwestiami dotyczącymi okresu między sesjami BTWC, w szczególności nadzoru nauki i edukacji.

Szczegółowy opis projektów, o których mowa powyżej, znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

1. Prezydencja, wspomagana przez Sekretarza Generalnego Rady/Wysokiego Przedstawiciela ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (zwanego dalej „SG/WP”), jest odpowiedzialna za wdrożenie niniejszego wspólnego działania. Komisja jest w pełni włączana w podejmowane działania.

2. Techniczną realizację działań, o których mowa w art. 1, powierza się Biuru ds. Rozbrojenia w Sekretariacie ONZ (zwanemu dalej „UN ODA”) w Genewie. Wykonuje ono to zadanie pod kontrolą SG/WP, wspomagającego Prezydencję. W tym celu SG/WP dokonuje niezbędnych ustaleń z UN ODA.

3. Prezydencja, SG/WP i Komisja regularnie informują się wzajemnie o wdrażaniu niniejszego wspólnego działania, zgodnie ze swoimi odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na wdrożenie środków, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 1 400 000 EUR i zostanie sfinansowana z budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 2, które przyjmują formę dotacji. W tym celu Komisja zawiera z UN ODA umowę o finansowaniu. Umowa o finansowaniu musi przewidywać obowiązek zapewnienia przez UN ODA odpowiedniej widoczności wkładu UE, stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dąży do tego, by w ciągu trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszego wspólnego działania zawrzeć umowę o finansowaniu, o której mowa w ust. 3. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach w tym zakresie i o dacie zawarcia umowy o finansowaniu.

Artykuł 4

Prezydencja, wspomagana przez SG/WP, przedstawia Radzie sprawozdania dotyczące realizacji niniejszego wspólnego działania opracowywane na podstawie sprawozdań okresowych przygotowywanych przez UN ODA. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny. Komisja jest w pełni włączana w podejmowane działania. Składa ona sprawozdania dotyczące aspektów finansowych wdrażania niniejszego wspólnego działania.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Niniejsze wspólne działanie wygasa 24 miesiące po dacie zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w art. 3 ust. 3, lub sześć miesięcy po dacie jego przyjęcia, jeżeli w tym okresie nie zostanie zawarta umowa o finansowaniu.

Artykuł 6

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 listopada 2008 r.

W imieniu Rady

B. KOUCHNER

Przewodniczący

_____

ZAŁĄCZNIK

1. Ramy ogólne

Korzystając z uwieńczonego sukcesem wdrożenia wspólnego działania 2006/184/WPZiB, niniejsze wspólne działanie służy jako operacyjne narzędzie polityki do realizacji celów zawartych we wspólnym stanowisku 2006/242/WPZiB i kładzie nacisk w szczególności na te aspekty, co do których osiągnięto ogólny konsensus na szóstej konferencji przeglądowej, odzwierciedlony w dokumencie końcowym.

Niniejsze wspólne działanie opiera się na następujących zasadach:

- a) jak najlepsze wykorzystanie doświadczeń nabytych dzięki wspólnemu działaniu 2006/184/WPZiB;
- b) odzwierciedlenie konkretnych potrzeb wyrażonych przez państwa strony, jak również państwa niebędące stronami BTWC, związanych z lepszym wdrożeniem i upowszechnieniem BTWC;
- c) zachęcanie do lokalnej i regionalnej odpowiedzialności za projekty, by zapewnić ich trwałość w dłuższej perspektywie i stworzyć partnerstwo między UE a stronami trzecimi w ramach BTWC;
- d) skupianie się na działaniach przynoszących konkretne wyniki lub przyczyniających się do wczesnego osiągnięcia wspólnego porozumienia, które będzie jednym z elementów ocenionych podczas przeglądu BTWC przewidzianego na rok 2011;
- e) wspieranie przewodniczącego posiedzeń państw stron i jak najlepsze wykorzystanie mandatu jednostki wsparcia dla wdrażania (zwanej dalej „ISU”), uzgodnionego na szóstej konferencji przeglądowej.

2. Cel

Nadrzędnym celem niniejszego wspólnego działania jest wspieranie upowszechniania BTWC, poprawa wdrażania BTWC, w tym składania oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania, oraz wsparcie najlepszego wykorzystania działań między sesjami w latach 2007–2010, aby przygotować następną konferencję przeglądową.

UE, wspomagając BTWC, będzie w pełni uwzględniać decyzje i zalecenia przyjęte przez państwa strony na szóstej konferencji przeglądowej w Genewie w dniach 20 listopada – 8 grudnia 2006 r.

3. Projekty**3.1. Projekt 1: Propagowanie upowszechniania BTWC****Cel projektu**

Zwiększenie liczby państw będących stronami BTWC i wiedzy na temat zobowiązań państw stron w ramach BTWC, za pomocą działalności wspomagającej, ukierunkowanej na konkretne państwo, lub zorganizowanych inicjatyw subregionalnych, korzystając z doświadczeń i kontaktów wynikających ze wspólnego działania 2006/184/WPZiB.

Projekt ten ożywi decyzje podjęte przez państwa strony na szóstej konferencji przeglądowej, dotyczące rodzaju działań upowszechniających, wymiany informacji i składania sprawozdań o staraniach zmierzających do upowszechniania, jak również wesprze przewodniczącego posiedzeń państw stron w roli koordynatora działalności upowszechniającej.

Wyniki projektu

- a) Większa liczba państw będących stronami BTWC we wszystkich regionach geograficznych.
- b) Lepsze zrozumienie BTWC przez odpowiednie organy krajowe lub umocnienie kontaktów regionalnych dotyczących BTWC, aby propagować przystąpienie do BTWC.
- c) Propagowanie dobrowolnego wdrożenia BTWC przez państwa przed ich przystąpieniem do tej konwencji.

Opis projektu

W latach 2006 i 2007 UE popularyzowała BTWC na szczeblu regionalnym wśród niemal wszystkich państw niebędących stronami BTWC, aby zachęcić je do ratyfikacji tej konwencji lub przystąpienia do niej. Od tego czasu siedem kolejnych państw przystąpiło do BTWC. Jako kolejny krok projekt ten przewiduje działania popularyzatorskie nawet w siedmiu państwach niebędących stronami BTWC, w formie ukierunkowanej pomocy dla konkretnego państwa lub warsztatów subregionalnych, aby osiągnąć te cele i wyniki.

Realizacja projektu

Przewodniczący posiedzeń państw stron, wspomagany przez ISU, będzie proszony o informowanie państw niebędących stronami BTWC o możliwościach skorzystania z pomocy UE, aby propagować upowszechnianie, która to pomoc może przyjąć następujące formy:

- a) skierowana do konkretnego państwa lub subregionalna (obejmująca maksymalnie pięć państw) pomoc prawna związana z ratyfikacją BTWC lub przystąpienie do niej. Jeśli w państwie ubiegającym się o pomoc przystąpienie do BTWC lub ratyfikacja tej konwencji wymaga przyjęcia środków legislacyjnych lub administracyjnych związanych z jej wdrożeniem, pomoc prawna może również obejmować te środki;
- b) skierowana do konkretnego państwa lub subregionalna (obejmująca maksymalnie pięć państw) pomoc służąca propagowaniu BTWC oraz uzyskiwaniu dla niej poparcia wśród przywódców politycznych i osób wpływających na kształtowanie opinii oraz zachęcenie państw niebędących stronami BTWC, aby podjęły środki niezbędne do wdrożenia BTWC, takie jak powołanie punktów kontaktowych, utrzymywanie kontaktów przez kluczowe podmioty krajowe, organizowanie szkoleń;
- c) skierowana do konkretnego państwa pomoc finansowa pozwalająca na uczestniczenie odnośnych podmiotów krajowych – zwłaszcza organów odpowiedzialnych za ratyfikację BTWC – w procesie BTWC (np. uczestniczenie w charakterze obserwatorów w posiedzeniach ekspertów lub państw stron). Ten rodzaj pomocy będzie udzielany po przeanalizowaniu indywidualnych przypadków, wyłącznie gdy pomoc ta rzeczywiście może zmienić perspektywę przystąpienia danego państwa do BTWC;
- d) dotacje finansowe na szkolenia i wizyty zapoznawcze odpowiednich podmiotów krajowych w organach państw członkowskich UE odpowiedzialnych za wdrożenie BTWC.

Projekt ten umożliwi nawiązywanie partnerstw między państwami członkowskimi UE a państwami beneficjentami, aby zapewnić ciągłość działań UE zmierzających do upowszechniania oraz przedstawić stały punkt odniesienia państwom beneficjentom w trakcie procesu ratyfikacji BTWC lub przystępowania do niej. Uczestniczące państwa członkowskie UE mogą dobrowolnie towarzyszyć – indywidualnie lub grupowo – wybranym beneficjentom w procesie ratyfikacji lub przystępowania.

3.2. Projekt 2: Udzielanie pomocy państwom stronom we wdrażaniu BTWC na szczeblu krajowym

Cel projektu

Zapewnianie, by państwa strony wypełniły swoje zobowiązania wynikające z BTWC przy pomocy krajowych środków ustawodawczych i administracyjnych oraz skutecznie je egzekwowały, uwzględniając dokument finansowy szóstej konferencji przeglądowej, wspólne porozumienie osiągnięte na odnośnych posiedzeniach państw stron oraz syntezę sporządzoną na podstawie dyskusji na posiedzeniach ekspertów i państw stron.

Wyniki projektu

- a) Przyjęcie odpowiednich środków legislacyjnych lub administracyjnych, w tym przepisów karnych, obejmujących pełen zakres zakazów i środków zapobiegawczych przewidzianych w BTWC.
- b) Skuteczne wdrożenie i egzekwowanie środków mających na celu przeciwdziałanie naruszaniu BTWC oraz stosowanie kar w przypadku naruszenia konwencji.
- c) Ulepszenie koordynacji i kontaktów między wszystkimi podmiotami zaangażowanymi w proces BTWC, w tym w sektorze prywatnym, aby propagować skuteczne wdrożenie.

Opis projektu

Na podstawie pozytywnych doświadczeń ze współpracy w dziedzinie pomocy prawnej związanej z wdrożeniem BTWC w Peru i Nigerii, UE nadal będzie udzielać doradztwa prawnego maksymalnie siedmiu zainteresowanym państwom stronom.

ISU będzie proszona o informowanie państw stron o możliwości skorzystania z pomocy UE w realizacji BTWC, która to pomoc może przyjąć następujące formy:

- a) doradztwo prawne i pomoc prawna dotyczące przygotowywania środków ustawodawczych i administracyjnych związanych z wdrożeniem wszelkich zakazów i środków zapobiegawczych przewidzianych w BTWC lub uzgodnionych na mocy wspólnego porozumienia;

b) warsztaty informacyjne związane z wdrożeniem BTWC na szczeblu krajowym oraz egzekwowaniem środków krajowych, które mogą być skierowane do:

- organów decyzyjnych i krajowych zgromadzeń ustawodawczych, aby ułatwić osiągnięcie konsensusu politycznego w tej kwestii,
- podmiotów rządowych zaangażowanych we wdrożenie BTWC, aby ustanowić kontakty i wyznaczyć punkty kontaktowe/właściwe organy krajowe,
- przedstawicieli przemysłu, uczelni i instytutów badawczych oraz organizacji pozarządowych, aby stworzyć partnerstwa publiczno-prywatne.

Zdecydowanie preferowane będą projekty dwustronne ukierunkowane na wypracowywanie rozwiązań prawnych.

3.3. Projekt 3: Propagowanie regularnego przedstawiania oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania przez państwa strony BTWC

Cel projektu

Propagowanie regularnego składania oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania przez państwa strony i zwiększanie liczby tych oświadczeń przez zachęcanie do corocznego przygotowywania, kompilacji i przekazywania wymaganych danych oraz przez ułatwianie tych procesów, w tym przez przyczynianie się do składania oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania drogą elektroniczną oraz zwiększenie poziomu bezpieczeństwa strony internetowej dotyczącej środków budowy zaufania, a także przez udzielanie pomocy, zwłaszcza punktom kontaktowym.

Wyniki projektu

- a) Wyznaczenie krajowych punktów kontaktowych odpowiedzialnych za składanie oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania.
- b) Stworzenie lub wzmocnienie mechanizmów krajowych służących przygotowywaniu lub kompilacji informacji wymaganych w oświadczeniach dotyczących środków budowy zaufania.
- c) Regularne składanie do ISU przez krajowe punkty kontaktowe oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania.
- d) Ulepszenie aspektów technicznych elektronicznego przekazywania oświadczeń dotyczących środków budowy zaufania oraz bezpieczeństwa i utrzymania strony internetowej dotyczącej środków budowy zaufania.

Opis projektu

Na szóstej konferencji przeglądowej uznano pilną potrzebę zwiększenia liczby państw stron uczestniczących w środkach budowy zaufania. W tym względzie uznano również trudności techniczne niektórych państw stron w całkowitym i terminowym przedstawianiu oświadczeń. Aby zwiększyć uczestnictwo państw stron w procesie dotyczącym środków budowy zaufania, UE zaoferuje państwom stronom pomoc za pośrednictwem trzech rodzajów działalności:

- a) przygotowanie kompleksowej dokumentacji obejmującej metodologię przygotowań na szczeblu krajowym oraz kompilację danych o środkach budowy zaufania, w tym broszury i planu składania oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania, aby przedstawić przykłady dobrych wzorców, uznając równocześnie różnice w procedurach krajowych. Dokumentacja ta przedstawi również opisy narzędzi i informacji udostępnianych w tym zakresie przez ISU oraz uwzględni podobne inicjatywy innych instytucji i państw stron. Broszura zostanie wydana we wszystkich oficjalnych językach ONZ.

UN ODA będzie czuwać nad ogólną koordynacją przygotowania broszury. Może zostać zwołane posiedzenie ekspertów UE zaangażowanych w przygotowanie broszury, aby ją omówić i sfinalizować. Broszura zostanie rozprowadzona wśród państw stron;

- b) wspierane będzie powołanie i funkcjonowanie krajowych punktów kontaktowych odpowiedzialnych za przygotowanie i składanie oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania, w tym maksymalnie siedem państw stron otrzyma u siebie na miejscu pomoc w przygotowaniu pierwszych oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania. Państwa, w których badania biologiczne osiągnęły znaczny poziom, lub takie, w których odnotowano wiele przypadków chorób endemicznych, będą traktowane priorytetowo.

ISU będzie proszona o informowanie państw stron o pomocy udzielanej przez UE w zakresie środków budowy zaufania;

- c) w powiązaniu z posiedzeniami ekspertów z państw stron zorganizowane zostaną dwa warsztaty przeznaczone dla istniejących i nowo powołanych punktów kontaktowych zajmujących się środkami budowy zaufania, aby podzielić się doświadczeniami zdobytymi w procesie dotyczącym środków budowy zaufania oraz w gromadzeniu danych oraz aby zachęcić wszystkie państwa strony do wyznaczenia punktów kontaktowych.

Zaproszenia na warsztaty będą wskazywały, że warsztaty są elementem inicjatywy UE. ISU poinformuje państwa strony, że w razie konieczności UE może pokryć koszty uczestnictwa maksymalnie dziesięciu uczestników na każdej konferencji, pochodzących z państw stron spoza UE, które ostatnio podjęły decyzję o wyznaczeniu punktu kontaktowego. Państwa, w których badania biologiczne osiągnęły znaczny poziom, lub takie, w których odnotowano wiele przypadków chorób endemicznych, będą traktowane priorytetowo w kwestii finansowania; każdy przypadek będzie rozpatrywany indywidualnie;

- d) dokonanie wkładu finansowego na rzecz UN ODA, aby ułatwić dalsze ulepszanie i utrzymywanie istniejącej bezpiecznej strony internetowej dotyczącej środków budowy zaufania oraz aby ulepszyć aspekty techniczne przekazywania drogą elektroniczną obecnie stosowanych oświadczeń dotyczących środków budowy zaufania, zgodnie z decyzją państw stron podjętą na szóstej konferencji przeglądowej.

3.4. Projekt 4: Wsparcie działań między sesjami BTWC

Cel projektu

Wsparcie działań między sesjami BTWC, w szczególności prowadzonych w roku 2008 i 2009 w UE i poza nią dyskusji dotyczących zagadnień omawianych w okresie między sesjami, aby propagować przyjęcie konkretnych środków.

Wyniki projektu

- a) Zapoczątkowanie dyskusji sektorów prywatnego i publicznego w UE na temat wyzwań dla bezpieczeństwa związanych z postępem badań w zakresie nauk biologicznych i biotechnologii oraz na temat odpowiednich środków, które należy przyjąć na szczeblu krajowym, regionalnym lub globalnym, aby sprostać tym wyzwaniom, dotyczącym w szczególności nadzorowania nauki, kształcenia, zwiększania świadomości i opracowywania kodeksów postępowania w zakresie nauk biologicznych i przemysłu biotechnologicznego, jak również zachęcanie do dyskusji na temat wzmocnienia współpracy międzynarodowej i zwiększenia pomocy międzynarodowej w dziedzinie obserwacji chorób, wykrywania i diagnostyki, z myślą o określeniu konkretnych potrzeb związanych z udzieleniem pomocy.
- b) Przedstawienie sprawozdania na posiedzeniach między sesjami dotyczącego odkryć i zaleceń powstałych dzięki dyskusji w ramach UE.
- c) Ułatwienie dyskusji na tematy omawiane w okresie między sesjami w różnych regionach świata, zwłaszcza w regionach niewysyłających odpowiedniej liczby przedstawicieli na posiedzenia między sesjami.

Opis projektu

Projekt ten przewiduje dwa warsztaty na szczeblu UE, na których spotkają się przedstawiciele rządu, przemysłu, uczelni i instytutów badawczych oraz organizacji pozarządowych, co pozwoli na wymianę doświadczeń i przemyślenie kwestii dotyczących okresu między sesjami w roku 2008 i 2009. Najlepiej byłoby, aby warsztaty odbyły się przed posiedzeniami ekspertów z państw stron. Państwa strony otrzymają sprawozdanie z warsztatów.

Aby propagować globalną refleksję nad tymi kwestiami, zostaną udostępnione fundusze na dwa rodzaje działalności:

- a) uczestnictwo maksymalnie siedmiu przedstawicieli spoza UE w każdym warsztacie regionalnym UE, zwłaszcza z grupy państw niezaangażowanych;
- b) zorganizowanie maksymalnie czterech warsztatów na szczeblu krajowym, aby omówić w roku 2008 i 2009 kwestie dotyczące okresu między sesjami w różnych regionach świata. Oczekuje się, że państwa strony spoza UE, które uczestniczyły w warsztatach regionalnych UE, mogą zechcieć zorganizować podobne warsztaty u siebie na szczeblu krajowym i zwrócić się w tym celu o pomoc do UE.

4. Aspekty proceduralne, koordynacja i Komitet Sterujący

W zasadzie wnioski państw trzecich dotyczące wszelkich form pomocy i współpracy w ramach niniejszego wspólnego działania muszą być kierowane do SG/WP, wspomagającego Prezydencję, oraz do UN ODA. UN ODA dokona w odpowiednich przypadkach przeglądu i oceny tych wniosków i przedstawi zalecenia Komitetowi Sterującemu. Komitet Sterujący przeanalizuje wnioski o pomoc, jak również plany działania i ich realizację. Komitet Sterujący przedstawi ostateczny wykaz państw beneficjentów, który następnie zostanie zatwierdzony przez Prezydencję, wspomaganą przez SG/WP, po konsultacjach z odnośną grupą roboczą Rady.

W skład Komitetu Sterującego wejdą: przedstawiciel Prezydencji, wspomagany przez SG/WP, jak również przedstawiciel przyszłej Prezydencji i przedstawiciel UN ODA. Komisja będzie w pełni włączana w podejmowane działania. Komitet Sterujący będzie regularnie dokonywać przeglądu realizacji wspólnego działania, przynajmniej co sześć miesięcy, w tym za pomocą elektronicznych środków łączności.

Aby państwa beneficjenci miały silne poczucie odpowiedzialności i zapewniły trwałość działań zapoczątkowanych przez UE, przewiduje się, tam gdzie jest to możliwe i odpowiednie, że wybrani beneficjenci zostaną poproszeni o przygotowanie planów działania, które będą określać m.in. plan wykonania finansowanych działań (w tym przy pomocy zasobów krajowych), szczegółowy zakres i czas trwania projektu oraz główne podmioty. UN ODA lub państwa członkowskie w odpowiednich przypadkach uczestniczą w przygotowywaniu planów działania. Realizacja projektów przebiega zgodnie z planami działania.

5. **Sprawozdania i ocena**

UN ODA będzie co dwa miesiące przedstawiać Prezydencji, wspieranej przez SG/WP, regularne sprawozdania z postępów w realizacji tych projektów. Dane sprawozdanie będzie przekazywane odnośnej grupie roboczej Rady, aby oceniła ona postępy i dokonała ogólnej oceny projektów, jak również podjęła ewentualne dalsze działania.

W miarę możliwości państwa strony będą informowane o wdrażaniu niniejszego wspólnego działania.

6. **System zarządzania informacjami i współpracą (ICMS)**

ICMS, opracowany w ramach wspólnego działania 2006/184/WPZiB, będzie utrzymywany i wykorzystywany do celów wymiany informacji, sporządzania tekstów i innej łączności między ekspertami UE, UN ODA i państwami trzecimi, w odpowiednich przypadkach, jak również do przygotowywania odnośnych wizyt pomocowych.

7. **Uczestnictwo ekspertów z UE**

Aktywne zaangażowanie ekspertów z UE jest konieczne do pomyślnej realizacji niniejszego wspólnego działania. Ich koszty związane z realizacją projektów zostaną pokryte na podstawie niniejszego wspólnego działania. Biuro UN ODA będzie zachęcane do wykorzystywania istniejącego wykazu ekspertów prawnych UE oraz do opracowania, w odpowiednich przypadkach, podobnych narzędzi dla środków budowy zaufania i innych aspektów realizacji.

Oczekuje się, że w związku z przewidywanymi wizytami pomocowymi (związanymi np. z pomocą prawną lub pomocą w zakresie środków budowy zaufania) standardowo wizytę taką będzie składać grupa składająca się maksymalnie z trzech ekspertów; maksymalny czas trwania wizyty wynoszący pięć dni również będzie uważany za standardową praktykę.

8. **Czas realizacji**

Całkowity szacowany czas realizacji niniejszego wspólnego działania wynosi 24 miesiące.

9. **Beneficjenci**

Beneficjentami działań związanych z upowszechnianiem BTWC są państwa niebędące stronami BTWC (zarówno państwa sygnatariusze, jak i państwa niebędące sygnatariuszami).

Beneficjentami realizacji działań związanych ze środkami budowy zaufania są państwa strony.

Beneficjentami działalności podejmowanej w związku z działaniami między sesjami są przedstawiciele rządów państw członkowskich i innych państw stron, jak również przedstawiciele sektora prywatnego, uczelni i instytutów badawczych oraz organizacji pozarządowych.

10. **Przedstawiciele stron trzecich**

Aby propagować poczucie odpowiedzialności na szczeblu regionalnym i trwałość projektów, na podstawie niniejszego wspólnego działania finansowane może być uczestnictwo ekspertów spoza UE, w tym ekspertów z organizacji regionalnych i innych odnośnych organizacji międzynarodowych. Uczestnictwo przewodniczącego posiedzeń państw stron, jak również personelu ISU, może być finansowane po indywidualnym rozpatrzeniu każdego przypadku.

11. **Podmiot realizujący**

Techniczna realizacja niniejszego wspólnego działania zostanie powierzona UN ODA w Genewie, które może wykonywać swoje zadania pod kontrolą SG/WP wspierającego Prezydencję.

Prowadząc działania, UN ODA będzie w odpowiednich przypadkach współpracować z Prezydencją, wspieraną przez SG/WP, oraz z państwami członkowskimi, innymi państwami stronami i organizacjami międzynarodowymi.

12. **Podmiot realizujący – kwestie dotyczące personelu**

Jako że działania przewidziane w niniejszym wspólnym działaniu, które mają zostać powierzone UN ODA, mają charakter pozabudżetowy, potrzebny będzie dodatkowy personel, aby realizować planowane projekty.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych (Wersja skodyfikowana)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 114 z dnia 26 kwietnia 2008 r.)

1. Strona 3, tytuł:

zamiast: „(Wersja skodyfikowana)”,

powinno być: „(Wersja ujednolicona)”.

2. Strona 6, art. 1 tiret piętnaste:

zamiast: „— art. 28 i 32 oraz art. 40 (...)”,

powinno być: „— art. 28–32 oraz art. 40 (...)”.

3. Strona 10, art. 17 ust. 2:

zamiast: „(...) a następnie dodatkowe egzemplarz pozwolenia lub świadectwa.”,

powinno być: „(...) a następnie dodatkowe egzemplarze pozwolenia lub świadectwa.”.

4. Strona 12, art. 24 ust. 1 lit. a):

zamiast: „a) zostało organowi wydającemu lub organowi odpowiedzialnemu za wypłacanie refundacji.”,

powinno być: „a) zostało złożone organowi wydającemu lub organowi odpowiedzialnemu za wypłacanie refundacji.”.

5. Strona 15, art. 32 ust. 1 lit. b):

zamiast: „b) w przypadkach określonych w art. 31 lit. b) i art. 32 ust. 2 oraz z zastrzeżeniem ust. 2 mniejszego artykułu, (...)”,

powinno być: „b) w przypadkach określonych w art. 31 lit. b) oraz z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu, (...)”.

6. Strona 19, art. 39 ust. 3 akapit pierwszy:

zamiast: „3. W przypadku gdy okoliczności uważane za stanowiące przypadek siły wyższej odnoszą się do kraju wywozu lub pochodzenia, w przypadku przywozu, albo odnoszą się do kraju przywozu, w przypadku wywozu, wówczas mogą zostać uznane za stanowiące przypadek siły wyższej tylko, jeżeli organ wydający lub inny organ rządowy tego państwa członkowskiego powiadomił o tym, na piśmie i w odpowiednim czasie, zainteresowane państwa.”,

powinno być: „3. Jeżeli okoliczności uważane za stanowiące przypadek siły wyższej odnoszą się do kraju wywozu lub pochodzenia, w przypadku przywozu, albo odnoszą się do kraju przywozu, w przypadku wywozu, mogą one zostać uznane za stanowiące przypadek siły wyższej jedynie wówczas, gdy organ wydający lub inny organ rządowy tego państwa członkowskiego został powiadomiony o państwach, których to dotyczy, na piśmie i w odpowiednim czasie.”.

7. Strona 20, art. 41 ust. 2 lit. b):

zamiast: „b) zwalnia się zabezpieczenie drugiego świadectwa odnoszące się do tej ilości.”,

powinno być: „b) zwalnia się zabezpieczenie drugiego świadectwa odnoszące się do ilości wymienionej w lit. a).”.

8. Strona 23, art. 47 ust. 6 akapit czwarty:

zamiast: „Całkowita ilość towarów, na którą wydawane są pozwolenia, jest równa całkowitej ilości towarów, dla której udzielono wnioskodawcy zamówienia i na którą przedstawił on zamówienie lub dokumenty określone w akapicie drugim lit. d) niniejszego ustępu. Ilość ta nie może być większa od ilości określonej we wniosku.”,

powinno być: „Całkowita ilość towarów, na którą wydawane są pozwolenia, jest równa całkowitej ilości towarów, dla której udzielono wnioskodawcy zamówienia i na którą przedstawił on zamówienie lub dokumenty określone w akapicie drugim lit. e) niniejszego ustępu. Ilość ta nie może być większa od ilości określonej we wniosku.”.

9. Strona 23, art. 47 ust. 6 akapit piąty:

zamiast: „Ponadto w przypadku gdy występuje się o wydanie większej ilości pozwoleń, ilości, dla których wydawane są pozwolenia, nie mogą być większe od ilości, o które pierwotnie występowano z wnioskiem w odniesieniu do każdego pozwolenia. Do celów określenia okresu ważności pozwolenia stosuje się przepis art. 22 ust. 1.”,

powinno być: „Ponadto w przypadku gdy występuje się o wydanie większej ilości pozwoleń, ilości, dla których wydawane są pozwolenia, nie mogą być większe od ilości, o które pierwotnie występowano z wnioskiem w odniesieniu do każdego pozwolenia.

Do celów określenia okresu ważności pozwolenia stosuje się przepis art. 22 ust. 1.”.

10. Strona 23, art. 47 ust. 6 ostatni akapit:

zamiast: „Właściciel pozwolenia jest w pierwszej kolejności zobowiązany do zwrócenia każdej nienależnie wypłaconej refundacji w przypadku stwierdzenia, że pozwolenie zostało wydane na podstawie zamówienia lub zobowiązania, o których mowa w drugim akapicie lit. d) niniejszego ustępu, nieodpowiadających zaproszeniu do składania ofert otwartemu przez kraj trzeci.”,

powinno być: „Właściciel pozwolenia jest w pierwszej kolejności zobowiązany do zwrócenia każdej nienależnie wypłaconej refundacji w przypadku stwierdzenia, że pozwolenie zostało wydane na podstawie zamówienia lub zobowiązania, o których mowa w drugim akapicie lit. e) niniejszego ustępu, nieodpowiadających zaproszeniu do składania ofert otwartemu przez kraj trzeci.”.

11. Strona 30, załącznik, pkt 13 formularza:

zamiast: „PRZYWOŻONY PRODUKT”,

powinno być: „WYWOŻONY PRODUKT”.

12. Strona 32, załącznik, pkt 13 formularza:

zamiast: „PRZYWOŻONY PRODUKT”,

powinno być: „WYWOŻONY PRODUKT”.

13. Strona 33, załącznik, pkt 13 formularza:

zamiast: „PRZYWOŻONY PRODUKT”,

powinno być: „WYWOŻONY PRODUKT”.

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.